ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10 — Ἑξάμηνος » 5

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12 — Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ΄ ΑΡΙΘ. 526

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 10ῃ Μαΐου 1916.

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ἀποτελοῦν συνέχειαν ἀρθρογραφίας περὶ τῶν Κυπριακῶν πραγμάτων ἐν σχέσει πρὸς τὰς προσεχεῖς βουλευτ. ἐκλογὰς διεγράφη ὑπὸ τῆς λογοκρισίας.

ΟΡΘΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ «Ἐκκλ. Κήρυξ» βάλλει κραυγὴν θριάμβου ἐπὶ τῷ ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο ἀσπαστὴ ἡ ἰδέα τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως Ἱεροδιδασκαλείων ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, αἱ μετερρυθμισμέναι δὲ αὗται σχολαὶ καλοῦνται «Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαί». Ἐν τούτοις ὤφειλεν ἡ σύνταξις τοῦ «Ἐκκλησ. Κήρυκος» νὰ μὴ παρίδῃ ὅτι ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν» τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἔχει τὴν ἀντίληψιν ἣν καὶ ἡμεῖς ἠσπάσθημεν, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου παραθέτομεν καὶ ἡμεῖς τὸ κείμενον αὐτῆς, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν λειτουργίαν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διαθήκης τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν αὐτῆς καὶ νὰ τρέψωμεν τοὺς ἐν αὐτῇ παιδευομένους μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν εἰς τὸν πραγματικὸν αὐτῶν προορισμόν, ὡσαύτως δὲ νὰ ρυθμίσωμεν κάλλιον καὶ τὰ τῶν ἄλλων Ἱερατικῶν Σχολῶν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον.

«Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ μόρφωσις τοῦ ἑνοριακοῦ κλήρου, ἥτις εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἐπιδιώκεται ἀποκλειστικώτερον καὶ περιφρουρεῖται, συγχρόνως δὲ εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς ταύτης, ὡς καὶ τῶν ἄλλων Ἱερατικῶν Σχολῶν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀσφαλὴς πόρος ζωῆς μέχρις οὗ ἀποκτήσωσι τὰ ἀπαραίτητα προσόντα ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τὸν ἑνοριακὸν κλῆρον· διότι οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν τούτων θὰ χρησιμοποιῶνται ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ μέχρις ὡρισμένης ἡλικίας, ὅτε ἢ θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν κλῆρον διατηροῦντες τὰ ἐκ τῆς πρωτέρας αὐτῶν ὑπηρεσίας προσόντα καὶ δικαιώματα ἢ θὰ παραμείνωσι λαϊκοὶ ἀποβάλλοντες, ὁμῶς τότε τὰ προσόντα ταῦτα καὶ τὰ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας αὐτῶν δικαιώματα. Οὕτως ὑπάρχει βεβαία ἐλπὶς βαθμιαίας βελτιώσεως τοῦ ἑνοριακοῦ ἡμῶν κλήρου. Εἰδικὴ πρὸς τούτοις διάταξις τοῦ νομοσχεδίου προνοεῖ ὅπως οἱ ἱερούμενοι ἀπόφοιτοι τῶν εἰρημένων σχολῶν διδάσκαλοι διορίζωνται καὶ ἐν μονοταξίοις δημοτικοῖς σχολείοις. Ἐκ τούτου δὲ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ μικραὶ κοινότητες θὰ ἀποκτήσωσιν εὐπαιδεύτους Ἱερεῖς ἅμα καὶ διδασκάλους, διότι αὗται μάλιστα ἔχουσιν ἐπιτακτικωτέραν ἀνάγκην ἀὐτῶν . . . . . .

«Τοιοῦτο τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἀσφαλῶς θὰ ἀποκτήσωμεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ κατώτερον κλῆρον εὐπαίδευτον καὶ ἄξιον τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς. . . .

. . . . . .

Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον ὅτι δικαιούμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὑπὲρ τῶν σκέψεων ἡμῶν περὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ταύτην ἔκθεσιν ἀποβλέπων ὁ Ἅγ. Κιτίου ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτήν, ἄλλως, ὡς ἐπιζητεῖ σήμερον νὰ θέσῃ παράλληλον τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον, τείνει νὰ καταστήσῃ μᾶλλον ἀξιοθρήνητον τὴν θέσιν τῶν ἑλλήνων διδασκάλων ἐν Κύπρῳ.

Ἐν Ἑλλάδι μεγίστη ὑπάρχει ἐλλειψις πτυχιούχων διδασκάλων, μετὰ τὸν διπλασιασμὸν αὐτῆς μάλιστα, καὶ ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἱδρύσῃ Ὑποδιδασκαλεῖα πρὸς ἐξεύρεσιν ὑποδιδασκάλων διὰ τὰς μικρὰς κοινότητας καὶ πολλαὶ θὰ παρέλθωσι δεκάδες ἐτῶν μέχρις οὗ πάντα τὰ δημοτ. σχολεῖα ἀποκτήσωσι πτυχιούχους διδασκάλους.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Κυβέρνησις καταβάλλει τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων καὶ αὐτὴ ἀμέσως ὁρίζει καὶ ρυθμίζει τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Διδασκαλείων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, κατὰ τὰς ἑκάστοτε παιδευτικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐπικρατείας, ὥστε νὰ μὴ προσκρούσῃ ποτὲ ἡ λειτουργία Ἐκκλησιαστ. Σχολῶν πρὸς τὴν τῶν Διδασκαλείων

Τὸ νομοσχέδιον προνοεῖ πρὸς τούτοις ἐν ἀνάγκῃ περὶ ὑποχρεωτικῆς ἱερώσεως τῶν πτυχιούχων τῶν Ἐκκλ. Σχολῶν ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας πάντων τῶν προσόντων αὐτῶν, προορίζει δὲ αὐτοὺς ὡς ἱερεῖς καὶ διδασκάλους διὰ τὰς μικροτέρας κοινότητας.

Ἐνῷ, ὡς ἔχει παρ' ἡμῖν τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον, πρόκειται νὰ χειροτερεύσῃ μεγάλως τὴν θέσιν τῶν διδασκάλων καὶ συνεπῶς τὴν κατάστασιν τῆς Δημοτ. παιδείας, θὰ προκύψωσι δὲ διχόνοιαι καὶ κομματικαὶ ἀντιθέσεις καὶ ἀντιδράσεις καὶ διωγμοί ἔτι, ἐκδηλωθέντες ἤδη οἵτινες θὰ ἀναστατώσωσι τὰ τῆς Δημοτ. Παιδείας παρ' ἡμῖν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ συντελέσῃ τὸ Ἱεροδιδασκαλ. εἰς τὴν μόρφωσιν κατωτέρου κλήρου.

Δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ προϊδωμεν κατὰ πόσον θὰ εὐδοκιμήσωσιν ἐκπληροῦσαι τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαί, ὡς ἐκκιμαστικαὶ ὅμως φαίνονται πολλῷ αἱρετώτεροι τοῦ παρ' ἡμῖν Ἱεροδιδασκαλείου, καὶ ὁ Ἅγ. Κιτίου καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ὀφείλουσιν ἐπὶ βάσεων παρομοίων πρὸς τὰς τῶν Ἐκκλ. Σχολῶν ἐν Ἑλλάδι νὰ θέσωσι καὶ τὸ ἐν Λάρνακι Ἱεροδιδασκαλεῖον.

Ἀνάγκη νὰ τεθῇ τοῦτο ὑπὸ τὴν κοινὴν διαχείρισιν καὶ ἐποπτείαν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀντὶ τῆς μονομεροῦς μόνον σήμερον τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Κιτίου, καὶ νὰ συνδυασθῇ ἡ λειτουργία τούτου πρὸς τὴν τοῦ Π. Διδασκαλείου, δι' οὗς ἰσχυροτάτους λόγους εἴπομεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ.

Ἂς γένηται προσθήκη εἰς τὸν περὶ Παιδείας νόμον τοῦ 1905, παρομοίας διατάξεως, ἤτοι ὅτι οἱ πτυχιοῦχοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου εἰς τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν νὰ νυμφεύωνται καὶ νὰ ἀναλαμβάνωσι τὸ ἱερατικὸν ἄξίωμα, ὑποχρεωτικῶς ἐνῷ διορίζωνται ὡς Ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι εἰς τὰς μικρὰς ἐν τῇ Νήσῳ κοινότητας, ἢ ὡς ἐφημέριοι μόνον εἰς ἑνοριακοὺς ναοὺς τῶν πόλεων, ἀναλαμβάνοντες ἐπὶ ἐπιμισθίῳ τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν καὶ τινων ἄλλων μαθημάτων εἰς τὰς ἀστικὰς σχολάς.

Τοιαύτη τροποποίησις τῶν βάσεων τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροδιδασκ. ἐν Κύπρῳ ὑπαγορεύεται ὑπὸ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης βαθμιαίας μορφώσεως κατωτέρου κλήρου καὶ ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος τῆς δημοτ. παιδείας, αὐτὴ δὲ νομίζομεν ἡ φιλοτιμία καὶ ἀξιοπρέπεια τῆς ὅλης Ἱ. Συνόδου ἐπιβάλλει τὴν ἄρσιν τῆς μονομεροῦς διαχειρίσεως καὶ ἐποπτείας ἀνωτέρου ἐν τῇ νήσῳ Ἐκπαιδευτηρίου, ἀξιοῦντος νὰ παρέχῃ εἰς τὴν ὅλην Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν ἱερεῖς καὶ εἰς τὴν ὅλην δημοτ. παιδείαν διδασκάλους, παρὰ τὴν παράλληλον λειτουργίαν ἀπὸ 23 ἤδη ἐτῶν τοῦ Π. Διδασκαλείου.

Ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ Ἐκκλ. Σχολῶν νομοσχεδίου δικαιοῖ τὰς γνώμας καὶ σκέψεις ἡμῶν, καὶ ἂν ὑπάρχωσιν οἱ ἀθεμιτολογοῦντες πρέπει νὰ ζητηθῶσιν ἔξω τοῦ «Κυπριακοῦ «Φύλακος.»

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἤδη νὰ ἐκφράσωμεν μίαν ἀπορίαν: Συχνὰ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ἐγχωρίῳ Τύπῳ γνωστοποιήσεις, προσκλήσεις, ἀνακοινώσεις καὶ ἄλλα ἐξ ὀνόματος «Παγκ. Διδασκαλ. Συνδέσμου» ἔχομεν δὲ καὶ ἀνὰ χεῖρας ἐπιστολὰς παρὰ μελῶν Ἐπιτροπείας Π. Δ. Συνδέσμου, καὶ ὅμως σήμερον, προκειμένου περὶ ζωτικωτάτων συμφερόντων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς δημοτ. παιδείας, ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἀδρανεῖ καὶ τηρεῖ σιγὴν νεκρικήν, ὡσεὶ μὴ ὑπῆρχεν, ἐνῷ αἱ ἁμὰ χεῖρας ἡμῶν ἐπιστολαί, δεικνύουν ὅτι ἀξιοί ὅτι ὑπάρχει.

Καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ Παγκ. Διδασκαλικὸς Σύνδεσμος, πρέπει νὰ ἱδρυθῇ τοιοῦτος καὶ νὰ περιλάβῃ ἅπαντας τοὺς διδασκάλους, οἵτινες ἠνωμένοι ὀφείλουσι ν' ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῆς ἀπὸ πολλοῦ μὲν τεκταινομένης, σήμερον δὲ συντελουμένης ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς θέσεως αὐτῶν.

Ἡμεῖς ἐξεπληρώσαμεν καθῆκον δημοσιογραφικὸν καταδείξαντες τοὺς κινδύνους, οἱ ἀμεσώτερον ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἀμυνθῶσιν ὡς δύνανται, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ ταχθῶμεν μετ' αὐτῶν.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΜΥΡΙΟΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΥΡΙΟΙ ΤΟΥ ΤΑΟΥΝΣΕΝΤ

Ὅσοι ὑπερέβησαν τὸ δημοτ. ἐξολείων εἰς τὰς πρώτας γυμνασιακὰς τάξεις, διεξῆλθον τὴν Κύρου Ἀνάβασιν καὶ ὅσοι ηὐτύχησαν καλῶν καθηγητῶν μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ἀναπολοῦσι τὴν ἡρωϊκωτάτην ἐκείνην πορείαν τῶν μυρίων ἐκείνων Ἑλλήνων ἡρώων, οἵτινες ὑπὸ δόλου τοῦ Τισσαφέρνους ἀπολέσαντες; πάντας τοὺς ἀρχηγούς ἀντὶ νὰ περιέλθωσιν εἰς ἀπόγνωσιν ἐν μέσῳ χώρας ἐχθρικῆς καὶ μακρὰν τῆς θαλάσσης, εἰθισμένοι εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν ἐν ταῖς δημοκρατικαῖς πολιτείαις τῶν οἰκείων πόλεων, προέβησαν εἰς ἐκλογὴν ἑνὸς τῶν παρακλουθούντων τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην τοῦ Ἀθηναίου Ξενοφῶντος καὶ ἑνὸς Σπαρτιάτου καὶ ἀναδείξαντες αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ διεξήγαγον τὴν λαμπρὰν, τὴν ἀθάνατον ἐκείνην στρατιωτικὴν πορείαν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας πολεμοῦντες καὶ νικῶντες λαοὺς πολεμικωτάτους καὶ βαρβάρους καὶ ὑπερβάλλοντες ὅλα τὰ ἀντιτιθέμενα στοιχεῖα τῆς φύσεως μεχρισοῦ ἀπὸ τῶν Καρδουχικῶν ὀρέων ἀτενίσαντες τὴν θάλασσαν (Εὔξεινον) τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀνεβόησαν. «Θάλαττα, Θάλαττα», καὶ οἱ ἀκαταμάχητοι ἥρωες ἐκ νέου ἐχαμείναν τὰ στρατεύματά μας καὶ τὸν ὑπερβολικὸν καύσωνα τοῦ Μεσοποταμιακοῦ θέρους.

Ὁ Σὲρ *Mark Sykes*, ὅστις ἦτο εἰς Κοῦτ μετὰ τῶν ἀνδρῶν μας τὸ σθινόπωρον, συνώψισε τὰς δοκιμασίας των διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων:

«Οἱ βρεττανοὶ οὗτοι στρατιῶται, τόσον καθάριοι καὶ φαιδροί, ἔφερον ἀξιοθαύμαστον φορτίον διὰ τῆς πεδιάδος ταύτης, ἔφερον τὸν καύσωνα, φθεῖρας, κώνωπας, διπλοῦν καθῆκον, βαρείας ἀπωλείας ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ἐνῷ ἡ ἡλίασις ἢ ὑπερθέρμανσις (*heat-stroke*) καὶ οἱ ἑλώδεις πυρετοὶ ἀπέσπων θλιβερώτατα διόδια.

Ἀπὸ τῆς Κοῦτ ἡ Μεραρχία τοῦ Στρατηγοῦ Τάουνσεντ προήλασε κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου πρὸς τὴν Βαγδάτην, ἀπέχουσαν ὅδὸν 100 μιλίων. Οἱ Τοῦρκοὶ, οἵτινες εἶχον προνοήσει περὶ μεγάλων ἐνισχύσεων, ἦσαν εἰς περικεχαρακωμένην θέσιν εἰς Κτησιφῶντα. Ἐνταῦθα, εἰς 25 μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Βαγδάτης, ὁ Στρατηγὸς Τάουνσεντ τῇ 9)22 Νοεμβρίου ἐπολέμησε καὶ ἐνίκησε πολὺ μεγάλην δύναμιν τῶν Τούρκων.

Δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῆς νίκης του, διότι ἡ ἄφιξις νέων Τουρκικῶν μεραρχιῶν ἐπέβαλεν ἀναπόδραστον ὑποχώρησιν.

Ὁ Στρατηγὸς Τάουνσεντ ἦλθεν ὀπίσω εἰς Κοῦτ τῇ 20)3 Δεκεμβρίου καὶ σχεδὸν ἀμέσως ἠπεκόπη ἀπὸ τῆς μεραρχίας τοῦ Στρατηγοῦ Κόρριγγκε (*Gorringe*) ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν συγκοινωνιῶν, μετὰ τοῦ ἀρχηγείου εἰς τὴν πόλιν Ἀμάρα. Ἐντὸς δύο ἡμερῶν οἱ Τοῦρκοι ἔφθασαν περὶ τὸν Σὲϊκ Σάαδ τεσσαράκοντά που μίλια πρὸς τὰ κάτω τοῦ Τίγρητος, ἐνῷ πλοῖα νοσοκομεῖον κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐχείριζεν ὅπως διαφύγει τὸ δίκτυον τῶν ἐχθρικῶν τηλεβόλων καὶ μέτινας ἀπωλείας τοῦτο ἐγένετο τὸ τελευταῖον μεταφορικὸν τὸ καταπλεῦσαν ἀπὸ τοῦ φρουρίου τοῦ Τάουνσεντ.

Ἡ πολὺ δοκιμασθεῖσα ἤδη δύναμις ἀνέλαβε τὴν προσπάθειαν νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Κοῦτ μέχρις οὗ φθάσῃ ἐπικουρία. Οἱ ἄνδρες, οἵτινες ὀλίγους μῆνας πρότερον εἶχον ἐξασθενήσῃ ὑπὸ τοῦ τρομεροῦ καύσωνος, οἵτινες ἐπὶ ἕτος ἐμάχοντο εἰς χαλεπωτάτην ἐκστρατείαν, καὶ ἀπέβαλον ὑπὲρτὰς 4,500 ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς Κτησιφῶντα.

Σταθερῶς καταπονούμενοι ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐργασίας, ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐκτελέσωσιν ὑποχώρησιν ἐνώπιον λίαν ὑπεραρίθμου ἐχθροῦ. Μόνον ἡ ἔξοχος δεξιότης ἣν μετῆλθε ἡ μικρὰ αὕτη δύναμις καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν ἀνδρῶν, Βρεττανῶν ἅμα καὶ Ἰνδῶν, κατέστησαν αὐτοὺς ἱκανοὺς ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν προορισμόν των ἐν καιρῷ. Αἱ δοκιμασίαι τῆς ὑποχωρήσεως ταύτης περιγράφονται ζωηρῶς ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἀξιωματικοῦ ὅστις ἔγραψεν:—

«Εἴχομεν νὰ πολεμῶμεν μάχην ὀπισθοφυλακῶν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, καὶ ἐβαδίσαμεν 27 μίλλια πρὶν ἐπισταθμεύσωμεν. Ἀφοῦ κατεκλίθημεν ἐπὶ 2-3 ὥρας ἐβαδίσαμεν 15 ἔτι μίλλια ἐντὸς τεσσάρων μιλίων ἀπὸ τῆς Κοῦτ. Ἐδῶ ἐδέησε νὰ σταματήσωμεν ἐπειδὴ τὸ πεζικὸν ἦτο πολὺ κατάκοπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ κινηθῇ. Πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν ὀλίγον ἢ οὐδὲν εἴχομεν νὰ φάγωμεν ἐπὶ δύο ἡμέρας.

(Σ Σ Κ Φ "Ἂς ἐρωτήσῃ τοὺς Ἕλληνας Εὐζώνους πόσας ἡμέρας ἦσαν ἀσιτοι διανύσαντες 130 μίλλια εἰς 20 ἡμέρας ἐπὶ χωρῶν ὀρεινοτάτων, καὶ διαρκῶς μαχόμενοι κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον,

Ἐξηντλημένοι, ὡς ἦσαν ὅμως οἱ ἄνδρες; ὤφειλον ἐντὸς 3—4 ἡμερῶν νὰ συμπληρώσωσι τὰς προπαρασκευὰς πρὸς ἄμυναν. Ἀπεδείχθη ἀρκετός. Οἱ Τοῦρκοι ἐλπίσαντες ὅτι θὰ ἐκυρίευον τὴν θέσιν πρὶν γένηται ἕτοιμος ὁ Στρατηγὸς Τάουνσεντ, ἤρξαντο ἀμέσως τῆς ἐφόδου. Τῇ 25)8 Δεκεμβρίου ἔβαλλον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας βόλιδας κατὰ τῶν ἀμυνομένων, καὶ τὴν 26)9 πάλιν, καὶ καθ' ὅλας τὰς τρεῖς ἑπομένας ἡμέρας οἱ βομβαρδισμοὶ ἐποικίλλοντο ὑπ' ἐπιθέσεων πεζικοῦ παντοχόθεν. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην ἀπέστησαν μέχρι τῶν Χριστουγέννων.

Αἱ νέαι ἐπιθέσεις ἦσαν ἧττον δεπαναρχαὶ εἰς ἡμᾶς, ὑπῆρξεν ὅμως μία νευρικὴ στιγμή, ὅτε ὁ ἐχθρὸς διέρρηξεν ἐν φρουρίον κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς χερσονήσου Κοῦτ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ φρουρὰ ἀμέσως καὶ μετὰ μεγάλης ἀνδρείας ἐξετόπισεν αὐτόν.

Αὕτη ἐγένετο ἡ τελευταία σοβαρὰ ἐπίθεσις. Οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες εἶχον γνωρίσει τὴν ποιότητα τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τάουνσενδ, προφανῶς ἀπεφάσισαν ὅτι δὲν πρέπει ἡ φρουρὰ νὰ κτυπηθῇ ἐν μάχῃ ἀνοικτῇ, καὶ παρεσκεύασαν τὴν διὰ πείνης παράδοσιν.

Ἡ πολιορκουμένη δύναμις δὲν ἦτο ποσῶς εἰς ζηλωτὴν θέσιν. Ἡ ἐλεεινὴ Ἀραβικὴ πολίχνη, ἣν κατεῖχον, ἦτο πλήρης τραυματιῶν, διότι κατὰ τὰς πρώτας σειρὰς τῶν ἐπιθέσεων μόνον ἔσχον 1,100 ἀπωλείας καὶ πολλοὶ ἔπασχον ὑπὸ κόπου. Ὑπῆρχε πρὸς τούτοις πιθανότης ὅτι τὰ σχέδια πρὸς ἐπικουρικὴν ἐκστρατείαν—περὶ ἧς ὁ στρατηγὸς Τάουνσεντ ἐπληροφορεῖτο διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ὅτι ἠδύνατο νὰ νικηθῇ ὑπὸ τῶν βροχῶν, ἢ βραδύτερον ὑπὸ τῶν πλημμυρῶν τοῦ Τίγρητος, αἵτινες ἐπικρατοῦσιν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Μαΐου· ὡς πρὸς τοὺς φυσικοὺς ὅρους, ὅμως, οἱ Βρεττανοὶ ἦσαν εἰς καλλιτέραν θέσιν ἢ οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες ἦσαν εἰς χθαμαλώτερον ἔδαφος καὶ ἐκ τούτου ἐκινδύνευον νὰ κατακλυσθῶσιν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐργασίαν ὅπως βελτιώσωσι τὰς ὀχυρώσεις των. Ἐὰν ἡ Βρεττανικὴ θέσις ἦτο ἰσχυρά, οὕτως εἶχε καὶ ἡ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐγένετο ἀπείρως ἰσχυροτέρα εἰς τοὺς ἐπακολουθήσαντας μῆνας.

Ὁ Φὸν-δὲρ-Γκόλτς ἔφθασεν ὅπως ἐπιτηρῇ τὴν ἐργασίαν. Ἡ καμπὴ ἐφ' ἧς ἔκειτο ἡ Κοῦτ εἶχε περικλεισθῇ ὑπὸ γραμμῆς ἐννέα προμαχώνων, καὶ ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι περαιτέρω τουρκικαὶ θέσεις ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης ἐναντι τῆς πόλεως. Ὀκτὼ μίλλια κάτωθι τῆς Κοῦτ οἱ Τοῦρκοι κατεσκεύασαν τὴν τρομερὰν θέσιν τῆς Ἐς-Σὶν ἐκτεινομένην ἐπὶ 16 μίλλια ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ περιβάδην μετὰ τοῦ προπαγκώνος Δουτζαϊλὰ ὡς κέντρου. Περὶ τὰ ἓξ μίλια κατώτερον ἦτο τὸ περιχαράκωμα Σαννὰ-ϊ Γιάτ, τεσσάρων μιλλίων μήκους καὶ ὡσαύτως περιβάδην ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Ἡ προκεχωρημένη θέσις τῶν Τούρκων ἦτο εἰς Οὐμμ-Ἐλ-Χάνα, ἕτερα ἓξ μίλια κατωτέρω ἐπὶ τῆς βορείας ὄχθης. Ὁ Στρατηγὸς Νίξων—ἔστις παρέμεινεν εἰς τὴν ἀρχηγίαν μέχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰανουαρίου, ὅτε διεδέχθη αὐτὸν ὁ στρατηγὸς Λαίηκ (*Lake*)—ἔσπευσεν εἰς τὴν διοργάνωσιν ἐπικουρικῆς φάλαγγος, ἥτις τὴν 24)6 Ἰανουαρίου ἐξεκίνησεν ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Ἔϋλμερ (*Allmer*) ἀπὸ Ἀλῆ—Γκάρπη περὶ τὰ 80 μίλια κάτωθεν τῆς Κοῦτ.

Τὴν ἑπομένην οἱ Τοῦρκοι ἠττήθησαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σεὶκ-Σάαδ καὶ βαθμηδὸν ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν θέσιν Οὔμμ ἐλ-Χάνα. Ἐνταῦθα ἐν ἀρχῇ τοῦ συστήματος ἀμυντηρίων τοῦ ἀνωτέρω περιγραφέντος, ὁ Στρατηγὸς Ἔϋλμερ ἐδοκίμασε νὰ παρακάμψῃ τὴν θέσιν Ἐς-Σὶν τῇ 8)21 Ἰανουαρίου ὑπέστημεν μεγάλας ἀπωλείας, καὶ δὲν τὸ κατορθώσαμεν.

Τρεῖς ὕστερον ἑβδομάδας ἡ διεύθυνσις τῶν ἐπιχειρήσεων μετεφέρθη ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἤρχισαν νὰ φθάνωσι μικρὸν ὕστερον λόγοι περὶ τῶν παθημάτων τῶν τραυματιῶν ὀφειλομένων εἰς ἰατρικὴν ἀποτυχίαν.

Τὰ τελευταῖα στάδια τῆς ἐπικουρικῆς δυνάμεως θὰ εἶνε πρόσφατα εἰς τὴν μνήμην τοῦ κοινοῦ. Μετὰ τὴν 8)21 Ἰανουαρίου δὲν ἐγένετο σοβαρὰ ἐπίθεσις μέχρι τῆς 24)8 Μαρτίου, ὅτε ἐδοκιμάσαμεν πάτην νὰ διασπάσωμεν τὴν Τουρκικὴν γραμμὴν ἐπὶ τῆς νοτίας ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐν τέλει ὁ μέγας ἀγὼν ἤρχισε τῇ 22)5 Ἀπριλίου ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Κόριγγε—ὅστις εἶχε ἤδη διαδεχθῇ τὸν Στρατηγὸν Ἔϋλμερ—καὶ τὴν φορὰν ταύτην πάλιν ἐπὶ τῆς βορείας ὄχθης. Ὁ Στρατηγὸς Κόριγγε κατέλαβε τὴν θέσιν Οὔμμ ἐλ-Χάνα καὶ οἱ Τοῦρκοι ὑπεχώρησαν εἰς Σανὰ-ϊ-Γιάτ.

Προσέβαλε τὸ Σαννὰ ϊ Γιὰτ τῇ 27)9 Ἀπριλίου, ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ νὰ κυριεύσῃ αὐτό, καὶ πᾶσαι αἱ ὕστεραι προσπάθειαι ὅπως φθάσῃ εἰς Κοῦτ ἐγένοντο ἐξίσου ἀνεπιτυχεῖς. Ἐπικουρικὸν σκάφος φέρον προμηθείας προσ-

ἤγγισε μέχρι τεσσάρων μιλλίων εἰς Κούτ, ὅτε ἐξώκειλε καὶ ἠχμαλωτίσθη.

Περὶ τῶν περιστάσεων τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατηγοῦ Τάουνσενт κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὀλίγον ἦτο γνωστόν, πλὴν τοῦ ὅτι δὲν εἶχε προσβληθῇ.

Πρὶν ἀρχίσωσιν αἱ τελευταῖαι προσπάθειαι τῆς ἐπικουρικῆς δυνάμεως, ἦτο ἤδη πολιορκημένος ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν καὶ οἱ πόροι του ἐπλησίαζον νὰ ἐξαντληθῶσιν. Ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐπὶ ἑβδομάδας ἡ φρουρὰ συνετηρεῖτο διὰ κρέατος ἱππείου. Ἅπασα ἡ χώρα ἠτένιζε μετὰ θαυμασμοῦ τὸν γενναῖον ἀγῶνα καὶ ἐγκαρδίως ἐπεδοκίμαζε τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τάουνσενδ τὰς εὐχαριστίας του «διὰ τὴν λαμπρὰν ἀντίστασιν» ἣν ἀντέταξε κατὰ μεγάλης ὑπεροχῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΕΠΤΑΜΕΝΗΝ ΟΔΟΝ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

—Πῶς ἡ ἐπιτυχία τοῦ Μ. Δουκὸς Νικολάου δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν ἀποτελεσμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἅτινα θὰ μεταβάλωσι τὴν ὅλην ἄποψιν τοῦ πολέμου.

Ἔχομεν ἀνάγκην πρὸ παντὸς νὰ ἀναπτύξωμεν ὀλίγην πρακτικὴν φαντασίαν καὶ τόλμην, αἵτινες ἐνέπνευσαν τὰ ἀθάνατα κατορθώματα τοῦ παρελθόντος.

Ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ Μύριοι ἐπορεύθησαν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρέττας εἰς ὅ,τι εἶνε σήμερον ἡ Βαγδάτη καὶ ἐβάδισαν πάλιν ἀπὸ Βαγδάτης εἰς Τραπεζοῦντα. Διὰ τῶν σημερινῶν εὐκολιῶν διὰ θαλάσσης καὶ κατὰ ξηρὰν ὁ κόσμος εἶνε μικρότερος ἢ τότε.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ἔθνη πληρωθῶσι μεγάλου πνεύματος μεγάλα θὰ γίνωνται ἔτι πράγματα.

Ὁ κ. *J. L. Garvin* ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» (*Observer*) παρέχει διεγερτικὴν πρόρρησιν τοῦ τρόπου, δι' οὗ οἱ Σύμμαχοι δύνανται νὰ συντελέσωσι τὴν Νίκην—ἐργαζόμενοι ἀπ' Ἀνατολῶν πρὸς τὸ Κέντρον.

«Ἡ γραμμὴ τῆς νίκης ἄγει ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῶν Βαλκανίων πρὸς τὸ Κέντρον, λέγει ὁ κ. *Garvin*. Ἐδείξαμεν πρὸ πολλοῦ, ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ ἀδιέξοδον μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν Βοσγίων ἐφάνη ὅτι ἐγκατεστάθη ἀνένδοτον ὅτι οἱαδήποτε ἠδύνατο νὰ εἶνε ἡ μελέτη περὶ γοργῶν καὶ λαμπρῶν τρόπων πρὸς ὑπερίσχυσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑπῆρχεν εἷς μόνος τρόπος ἀσφαλής:

«Πρέπει νὰ νικήσωμεν πρῶτον τὴν Τουρκίαν, ἔπειτα τὴν Αὐστρίαν, καὶ ἔπειτα τὴν Γερμανίαν.

Σ.Σ. Κ.Φ. Διατί φείδεται ὁ ἀρθρογράφος τῆς Βουλγαρίας;

Μετὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο πρώτων σκοπῶν, αἱ προβλέψεις καὶ ἡ θέσις τοῦ ἐχθροῦ θὰ ἀπέβαινον ἀπελπιστικαί. Τὰ σχέδια τοῦ Κάϊζερ θὰ κατεστρέφοντο ὡς πρὸς τὴν γραμμὴν Βερολίνου—Βαγδάτης, ἥτις εἶνε ὁ κύριος ἄξων τῆς Γερμανικῆς φιλοδοξίας. Ὁ κύριος λόγος τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα, θὰ ἐξέλειπε καὶ ἡ ἐπιμονὴ θὰ ἐσήμαινε μόνον, λακτίζειν πρὸς κέντρα. Ἡ ἀπαισία ἀλήθεια δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κρύπτεται ἀπὸ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ.

—Ἡ προέλασις τοῦ Μ. Δουκός.

«Ὁ Μ. Δοὺξ μόνον ἔκαμε μεγάλην προέλασιν ἐπὶ εὐρὺ μέτωπον, αὐτὸς προελαύνει καί, ἂν ὑποστηριχθῇ, ὡς πρέπει νὰ γείνῃ, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ εὔλογος ἀμφιβολία ὅτι οἱ Σύμμαχοι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δύνανται νὰ ἐκκρούσωσι τὴν Τουρκίαν ἐκ τοῦ ἀγῶνος μετὰ τοιούτων συνεπειῶν εἰς τὰ Βαλκάνια, αἵτινες θὰ ἐσημείουν τὴν τροπὴν αὐτὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ θὰ ἐξησφάλιζον τὸν πλήρη θρίαμβον εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος.

«Ὅ,τι συνέβη ἤδη εἰς Μ. Ἀσίαν εἶνε μεγέθους ὅπερ πλεῖστοι δὲν ἤρχισαν ἀκόμη ν' ἀντιλαμβάνωνται. Ὁ Μ. Δοὺξ εἶνε ἐν τῇ ἀναπεπταμένῃ ὁδῷ πρὸς τὴν νίκην.

Ἡ ὁδὸς αὐτὴ εἶνε ὡσαύτως ἀναπεπταμένη εἰς τοὺς Ἑσπερίους Συμμάχους καὶ εἰς ἱκανὴν ἀναλογίαν τῶν μεγάλων δυνάμεων αὐτῶν εἰς τὴν Μεσόγειον. Εἶνε ὁδὸς αὐτὴ διάσημος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ, ὅπου ἡ τύχη τῶν Κρατῶν ἀπεφασίσθη πολλάκις πρότερον, καὶ εἶνε τόσον εὐπρόσοδος εἰς ἀμφίβιον δύναμιν ἐν Ἀνατολῇ ὅσον καὶ εἰς τὰς Ρωσσικὰς δυνάμεις ἐνεργούσας ἀπὸ τοῦ Καυκάσου καὶ τοῦ Εὐξείνου, παρὰ πάσας τὰς δυσχερείας, κατὰ τρόπον ὅστις δύναται νὰ προβάλῃ εἰς ἡμᾶς ἐμπνευστικὸν παράδειγμα.

Τῆς Τουρκίας ἅπαξ διευθετηθείσης, αἱ Ἀσιατικαὶ πλευραὶ (*Sidesshows*) θὰ ἠνοίγοντο οὐχὶ διὰ θυρίδος ἀλλὰ διὰ τῆς νίκης, ἡ Βαλκανικὴ θ' ἀπέβαινεν ἀμέσως τὸ κύριον θέατρον ἐπιχειρήσεων ἐνεργουσῶν ἀμέσως ἐπὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

Ἡ Ρουμανία θὰ ἦτο ὁριστικῶς εἰς τὸ πλευρόν μας. Θὰ ἐπήρχετο καταστρεπτικὸν τέλος τοῦ Βασιλέως Ἀλώπεκος (τοῦ Φερδινάνδου) καὶ τοῦ συστήματός του ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐκινεῖτο εἰς ὁδοὺς μᾶλλον βοηθητικὰς (*Helpful*) ἢ ὅσον ὑποβάλλουσιν οἱ παρόντες ὅροι. Ἐπὶ πᾶσιν, ἡ Ρωσσία θὰ ἔχῃ ἄμεσον πρόσβασιν διὰ τῆς Ρουμανίας εἰς τὰ Βαλκάνια, ἀκριβῶς ὅτε αἱ Δυνάμεις αὐτῆς θὰ ἔχωσι φθάσει εἰς τὸ μέγιστον ὕψος αὐτῶν. Ὁ Μ. Δούξ, συντελεσθέντος ὁλοσχερῶς τοῦ ἔργου του ἐν Μ. Ἀσίᾳ, θὰ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀπειλήσῃ τὰ ζωτικὰ τῆς Αὐστρίας μετὰ δυνάμεων ἱκανῶς ὀγκηρῶν, ὥστε νὰ ἦνε βέβαιος περὶ τοῦ σκοποῦ του. Δὲν εἶνε ταῦτα μόνα. Εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας οἱ Ἰταλοὶ θὰ ἐξησφάλιζον ἐλευθέραν κίνησιν πέρα τοῦ Ἰσόντζο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπειλουμένου κατὰ πλευρὰν καὶ ὄπισθεν. Τὸ ὅλον τῆς παρούσης Αὐστρογερμανικῆς θέσεως πέρα τῶν Καρπαθίων καὶ τοῦ Βιστούλα θὰ μετεστρέφετο καὶ θὰ ἀπέβαινεν ἀστήρικτος.

Οὐδ' εἶνε ἀκόμη μόνα ταῦτα. Ὁ ὄγκος τῶν Ἀγγλογαλλικῶν δυνάμεων τώρα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ θὰ ἠδύναντο ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὸ Δύσιν. Καὶ ἄνευ τούτων θὰ ἦσαν τότε ἱκανὰ συμμαχικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Βαλκανικήν.

—Ὁριστικὸν σχέδιον.

Τὸ ναυτικὸν καὶ τὸ ἐμπορικὸν κέρδος θὰ ἦτο ἔτι μεγαλείτερον ἢ τὸ στρατιωτικόν. Τὰ δυσχερέστατα σήμερον περὶ τὴν φόρτωσιν καὶ μεταφορὰν προβλήματα θὰ ἐλύοντο. Πόσον ἐμπόδιον κατὰ τῶν ἄλλων σκοπῶν μας εἶνε τὸ πρόβλημα τοῦτο, εἶνε γνωστὸν εἰς πάντα στρατιώτην, ναύτην, πολιτικὸν καὶ εἰς πάντα καλῶς πληροφορημένον μελετητὴν τοῦ πολέμου.

Ἐν τέλει, ὡς δεικνύει ἡ ἄφιξις Ρωσσικῶν στρατευμάτων εἰς Μασσαλίαν τὴν π. ἑβδομάδα, αἱ νέαι στρατιαὶ τοῦ Τσάρου θὰ ἠδύναντο νὰ ἐνισχύσωσι μᾶλλον μᾶλλον τὰς γραμμὰς τῶν Συμμάχων μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν Βοσγίων τόσον, ὥστε ὁλοσχερῶς νὰ κατανικήσωσι τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐχθροῦ περὶ ἐξαντλήσεως τῆς εἰς ἄνδρας δυνάμεως τῆς Γαλλίας. Εἰς τὸ Δυτικὸν ὡς καὶ εἰς τὸ Ἀνατολικόν, τὸ Γερμανικὸν μέτωπον θὰ διασπασθῇ καὶ θὰ σαρωθῇ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐν τέλει, ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἐξασθενήσῃ καὶ ἐνισχυθῶσιν οἱ Σύμμαχοι καθ' ὃν περιεγράψαμεν τρόπον.

Τοῦτο εἶνε ἓν ὁριστικὸν σχέδιον συγκεντρώσεως καὶ συγκλίσεως. Οὐδὲν ἄλλο σχέδιον ἔτι ὑπισχνούμενον ἴσα τοιαῦτα ἀποτελέσματα καὶ μετὰ ἴσης βεβαιότητος ἔχει προταθῇ μέχρι τοῦδε.

—Ἀκαταγώνιστος καὶ ἀμετακίνητος.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἔντιμον σκέψιν ὡς πρὸς τὸ Δυτικόν, καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν τὰ μαθήματα τοῦ Βερτῶν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς. Τὸ νὰ πράξωμεν ἄλλως, θὰ ἦτο ὑπερτάτη μωρία καὶ χεῖρον ἔτι. Ἂς παρατηρήσωμεν ὀπίσω. Μετὰ τὴν Νωβ Σιάππελλ, αἱ μάχαι τῆς Ἀρτουᾶ, κατὸν Σεπτέμβριον αἱ μάχαι ἐν Καμπανίᾳ καὶ ἐν Λῶς ὑπῆρξαν ἓν τέλος ὅλων τῶν πρώτων ὀνείρων περὶ διαρρήξεως τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν διὰ μιᾶς Ναπολεοντείου προσβολῆς καὶ διὰ τῆς ὁρμητικῆς ἐπελάσεως ὄγκων ἱππικοῦ διὰ μέσου τῶν κενῶν νὰ τρέψωμεν καὶ καταστρέψωμεν τὸν ἐχθρόν. Συνεζητεῖτο τότε ἡ πολὺ γνωστὴ ἤδη θεωρία τῆς προοδευτικῆς ἐπιθέσεως μετὰ ὑπερτέρας συγκεντρώσεως πυροβολικοῦ, ἡ κατάληψις τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας θέσεως τοῦ ἐχθροῦ ὑπὸ τοῦ πεζικοῦ ἀντὶ ἐλαφρᾶς θυσίας, τὸ διάλειμμα πρὸς μεταφορὰν τῶν τηλεβόλων, ἡ ἐπανάληψις τῆς προελάσεως καὶ οὕτω καθεξῆς.

«Οἱ Γερμανοὶ πρῶτοι ἐφήρμοσαν τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἀπόπειράν των ἐντελῶς κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῶν τρόπον. Εἴδομεν τί συνέβη ἐν Βερτῶν. Ὁ ἐχθρὸς μετὰ θαυμαστῆς συσσωρεύσεως τηλεβόλων καὶ ὀβίδων ἔσχε ἀξιοσημείωτα τινα πλεονεκτήματα θέσεων καὶ συγκοινωνιῶν καὶ προσέβαλε μίαν προεξοχὴν μετά τινων ἰδιαιτέρως τρωτῶν σημείων.

Ἐντούτοις ὅλη ἡ Γερμανικὴ ἐπιτυχία ἐκερδήθη κατὰ τὰς πρώτας ὀλίγας ἡμέρας. Πειρῶνται ἔπειτα, ὡς ἤθελον, νὰ μεταφέρωσι τὰ τηλεβόλα των, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κάμωσιν ἓν βῆμα ἀποτελεσματικῆς προόδου. Αἱ συνεχεῖς ἀπώλειαι πεζικοῦ μὴ οὖσαι ποσῶς ἐλαφραί, κατὰ τὴν θεωρίαν τῆς «ρυθμικῆς ἐπιθέσεως» ἦσαν ὑπέρμετροι.

—Τὸ ἀδιέξοδον.

Τὸ μέγα μυστικὸν δὲν εὑρέθη. Τὰ μέσα πρὸς διάσπασιν τοῦ ἀδιεξόδου εἰς τὸ Δυτικὸν δὲν ὑπάρχουσιν ἔτι εἰς οὐδέτερον τῶν ἐμπολέμων. Οἱ Σύμμαχοι δὲν ὑπερτεροῦσιν ἔτι ἐπαρκῶς τὴν Γερμανικὴν παραγωγὴν τηλεβόλων καὶ ὀβίδων.

Παραδέχονται οἱ εἰδήμονες ὅτι πρὶν δυνηθῇ ὁ ἐχθρός, νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ διασπάσῃ τοὺς Συμμάχους εἰς τὸ Δυτικόν, οἱ Οὖνοι εἰς τὸ μέτωπον ἔδει νὰ ἔχωσι γενικὴν ὑπεροχὴν εἰς ἀριθμοὺς σχεδὸν πέντε πρὸς ἕνα εἰς τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἐπιθέσεως. Ἀντιστρόφως πρέπει νὰ ἀναγάγωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπεροχὴν ταύτην δυνάμεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοιαύτης Συμμαχικῆς ἐπιθέσεως εἰς τὸ Δυτικόν, ὥστε νὰ συμπληρώσῃ τελικῶς τὴν ἧτταν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ πολέμῳ.

—Ἐπιρρώσατε τὸ σχέδιον τοῦτο.

Τὸ μέγα σημεῖον εἶνε ὅπως δυνηθῶμεν νὰ κρατῶμεν τοὺς Γερμανοὺς εἰς τὸ Δυτικὸν καὶ νὰ διασπάσωμεν τοὺς συμμάχους των προοδευτικῶς εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μετ' ἀποτελέσματος τὸ ὁποῖον τελικῶς θὰ καταστήσῃ ἀστήρικτον τὸ μέτωπον τοῦ ἐχθροῦ μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν Βοσγίων.

Δὲν ὑπάρχει λόγος δι' ὃν οἱ Δυτικοὶ Σύμμαχοι νὰ μὴ συμπράττωσιν ἀκαταγώνιστοι προχωροῦντες πρὸς τὴν κυρίαν νίκην εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν εὐρεῖαν ἠνέωξεν ὁ Μ. Δούξ.

Ἐὰν ὁ Μ. Δοὺξ βοηθῆται ἢ οὐ ὑπὸ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς Βρεττανίας, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τοῦ ἂν ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν τελικὴν νίκην ὑπὲρ τῶν Συμμάχων εἶνε ἀνοικτὴ ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας διὰ τῆς Βαλκανικῆς εἰς τὸ μάλιστα τρωτὸν μέτωπον τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

«Ἡ κατατρόπωσις πρῶτον τῆς Τουρκίας, ἔπειτα τῆς Αὐστρίας καὶ ἔπειτα τῆς Γερμανίας εἶνε τὸ ἀσφαλέστατον σχέδιον. Τώρα εἶνε εὐκαιρία ὅπως ἐνισχυθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο, νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐν Ἀνατολῇ ἀποτελέσματα ἅτινα θὰ μεταβάλωσι τὴν ὅλην ἄποψιν τοῦ κυρίου πολέμου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΔΟΥΒΛΙΝΩ

ΜΩΡΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑ
ΑΜΕΣΟΣ ΤΙΜΩΡΙΑ

Τὴν ἀγγελθεῖσαν τηλεγραφικῶς στάσιν μιᾶς τάξεως Ἰρλανδῶν ἐν Δουβλίνῳ, πρωτευούσῃ τῆς Ἰρλανδίας περιγράφει ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος «Ἰρλανδικὸς Χρόνος» (*Irish Times*) πρὸς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου ὡς ἑξῆς:

Δουβλῖνον, Σάββατον 16)29 Ἀπριλ. Ἡ ἔκρηξις, ἥτις προυκλήθη ἀμέσως ὑπὸ τῆς ἐγκληματικῆς ἀμελείας καὶ δειλίας τῆς Ἰρλανδικῆς Κυβερνήσεως ἤρξατο τῇ πρωΐᾳ τῆς Δευτέρας 11)26 Ἀπριλ. μικρὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας.

Εἷς τῶν νεολόγων μου (ρέπορτερ) ἐγένετο μάρτυς τῆς ἐνάρξεως τοῦ συμβεβηκότος.

Δεκατρεῖς Σὶνν Φάϊνερ (*Sinn Feiners*) περιεπάτουν ἡσύχως μέχρι τῆς κατωτέρας πύλης τοῦ Φρουρίου τοῦ Δουβλίνου. Ὁ φρουρῶν ἀστυνομικὸς ὕψωσε τὴν χεῖρα του ἵνα δείξῃ ὅτι δὲν ἐπετρέπετο ἡ διάβασις. Ἀμέσως εἷς τῶν ἐθελοντῶν ὕψωσε τὸ ὅπλον του καὶ ἐπυροβόλησε φονεύσας τὸν ἀστυνομικόν. Αὐτὸς ἦτο ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς καὶ ἡ πρώτη ἀπολεσθεῖσα ὕπαρξις κατὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Μικρὸν πρότερον περὶ τοὺς 200 Σὶνν Φάϊνερ περιεκύκλωσαν τὸ δημόσιον ἔξωθεν τοῦ Ἁγ. Στεφάνου Πράσινον Ἄλσος (*Green Park*) ἔκλεισαν τὰς πύλας, καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἀνόρυξιν χαρακωμάτων. Τὴν μεσημβρίαν πλῆθος στασιωτῶν ἐπέδραμον τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον ἐξεδίωξαν τοὺς ὑπαλλήλους πλὴν ἐκείνων οἵτινες ἦσαν ὡς αὐτοὶ Σὶνν Φάϊνερ, περὶ ὧν ἡ Κυβέρνησις ἐγκαίρως εἶχεν εἰδοποιηθῇ ἐπανειλημμένως—ἀπέκοψαν τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα καὶ κατέστησαν τὸ οἰκοδόμημα ἰσχυρὸν ἀμυντήριον.

Ταὐτοχρόνως ἄλλα σώματα κατέλαβον τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Δυτικῆς γραμμῆς *Westland-row* τὸν σταθμὸν Χαρκὼρτ—Στρήητ, (ὅστις ὅμως ταχέως ἐγκατελείφθη) τὴν Νοτίαν Δουβλίνειον—Ἕνωσιν, καὶ τὴν Βασιλικὴν Σχολὴν τῆς Χειρουργικῆς. Ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς καταστροφὴν τῆς Μεγάλης Βορείας Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, εἰς σημεῖον 12 μίλλια ἀπὸ τοῦ Δουβλίνου, ἀλλ' ἀπέτυχεν.

Βραδεῖα ἐξέγερσις.

Ὁ λαὸς τοῦ Δουβλίνου τὰ μάλιστα βραδὺς ἐγένετο περὶ τὴν ἀντίληψιν τῆς καταστάσεως. Περὶ τὴν 1ην μ.μ. ἐπεσκέφθην τὸ Ξενοδοχεῖον Σιέλπουρν.

Οἱ Σὶνν Φάϊνερ εἶχον καταλάβει τὴν ὁδὸν μεταξὺ τοῦ ξενοδοχείου καὶ τοῦ Πρασίνου Ἄλσους, καὶ ἐσταμάτησαν πᾶσαν μεταφοράν.

Οἱ νέοι ἐθελονταί, οἵτινες ἀνώρυττον χαρακώματα εἰς τὸ Πράσινον Ἄλσος, ἐφαίνοντο ὅτι τὴν ὑπόθεσιν ὑπελάμβανεν ὡς παιδιάν. Εἶνε βεβαιότατον ὅτι πολλοὶ τῶν ἐλεεινῶν τούτων νέων, οἵτινες ἀπώλεσαν τὴν ζωήν των ἐν Δουβλίνῳ τὴν ἑβδομάδα ταύτην παντελῶς ἠγνόησαν τὴν σοβαρότητα τοῦ τολμήματος αὐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ εἶχον ξενισθῇ ἀλλὰ δὲν ἀνησύχησαν.

Τὸ πᾶν μετεβλήθη μετὰ μίαν ὥραν, ὅτε κάποιος ἁμαξηλάτης φορτηγαμάξης ὅστις ἐβράδυνε νὰ σταματήσῃ τὴν ἅμαξάν του ἔξωθεν τοῦ ξενοδοχείου, κτηνωδῶς ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ θερμοκεφάλου ἐθελοντοῦ, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι εἶχε τὴν ἀρχηγίαν. Τὸ ξενοδοχεῖον ταχέως ἐτέθη ἐν καταστάσει ἀμύνης, καὶ ἐκ τούτου τότε πάντες οἱ ἔνοικοι ἐγένοντο αἰχμάλωτοι ἐντὸς τῶν τοίχων του. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς Δευτέρας ἐγένετο σχετικῶς ἥσυχον.

Προφανῶς ἡ Κυβέρνησις ἦτο ἀπαράσκευος. Ἡ ἀστυνομία ἀπεχώρησεν ἐκ τῶν ὁδῶν καὶ ἔκτοτε δὲν ἀνεφάνη. Ἡ φρουρὰ τοῦ Δουβλίνου ἐκρατήθη εἰς τοὺς στρατῶνας. Οἱ Σὶνν Φάϊνερ εἶχον τὴν πόλιν ἰδικήν των. Δύναται νὰ γένηται παραδεκτὸν ὅτι ἐν ἀρχῇ μικρὰ ἦτο ἡ λεηλασία.

Τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας μετέβην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μου, καὶ μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς Παρασκευῆς ἤμην πράγματι αἰχμάλωτος ἐν τῷ γραφείῳ. Ἤμεθα ἡ μόνη ἐφημερὶς ἐν Δουβλίνῳ, ἥτις ἐδοκίμασεν ὅπως «ἐξακολουθήσῃ» καὶ κατωρθώσαμεν τοῦτο μέχρι τῆς Πέμπτης. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην περιωρίσθημεν εἰς φύλλον τετρασέλιδον. Τὸ Δουβλῖνον εἶχεν ὁλοσχερῶς ἀποκλεισθῇ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου.

Ἐξ ὅσων συνέβαινον ἐν Δουβλίνῳ ἐμανθάνομεν μόνον ὅ,τι ἠδύνατο νὰ σταχυολογῆται κατὰ τὰς βραχείας ἐκδρομὰς ὑπὸ γενναίων ἀνθρώπων μας, οἵτινες ἀντίκρυζον τὸν θάνατον ὁσάκις ἐξήρχοντο διὰ τῆς θύρας τοῦ γραφείου. Ἐμάθομεν ὕστερον ὅτι ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς ἀπέστειλεν ἐν τέλει σύντομον ἀνακοινωθὲν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Τύπον, ἠρνήθη ὅμως τοῦτο εἰς τὴν μόνην ἐφημερίδα ἐν Δουβλίνῳ.

Ἀπεγνωσμένη μάχη εἰς τὴν ὁδόν.

Ἡ πραγματικὴ αἱματοχυσία ἤρχισε τὴν Τρίτην. Κατὰ τὴν πρωΐαν οἱ στρατιῶται ἤρχισαν νὰ καταφθάνωσι ἀπὸ τοῦ *Curragh* καὶ ἐξ Ἀγγλίας, καὶ ἔκτοτε τάγματα ἐξεχύθησαν εἰς Κιγκστόουν. Εἶχον μεταβῇ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπί τινας ὥρας τὴν Τρίτην καὶ ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ ἴδω τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μάχης κατὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Οἱ στασιῶται εἶχον καταλάβει τὴν οἰκίαν ἰατροῦ τινος δεσπόζουσαν τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πέμπροκ καὶ Λανσδόουν. Περὶ τὴν 11 π.μ. τὸ πρῶτον τάγμα στρατιωτῶν ἐθεάθη κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Λανσδόουν. Ἐβάδισεν ἐκ τῆς Κιγκστόουν καὶ ἐρρίφθη ἄσιτον καὶ ἄνευ προειδοποιήσεως εἰς τὴν πρώτην μάχην ἣν εἶδον. Ὀλίγον γνωρίζω περὶ τῶν Ἄγγλων ἐφέδρων (*Terriforials*), ἂν εἶνε ὅμως ψύχραιμοι καὶ γενναῖοι ὡς οἱ ἄνδρες τῶν Συνταγμάτων Νόττς καὶ Δέρβυ, εἶνε λαμπρὸν σῶμα ἀνδρῶν. Οἱ νέοι οὗτοι στρατιῶται ἐπολέμησαν λαμπρότατα. Ἦσαν ἀπολύτως ἀκάλυπτοι. Ἦσαν ὑπὸ πῦρ ἐγγύτατον καὶ καλῶς διευθυνόμενον ἀπὸ τῆς οἰκίας. Δύο ἀξιωματικοὶ καὶ 12 στρατιῶται ἔπεσον. Ἡ οἰκία δὲν εἶχε καταληφθῇ μέχρι τῆς ἑσπέρας, καὶ ὅτε ἐκυριεύθη, εὑρέθησαν ἐν αὐτῇ 19 πτώματα Σὶνν Φάϊνερ.

Διαρκούσης τῆς ἡμέρας οἱ στρατιῶται κατέλαβον τὴν Νοτίαν Δουβλίνειον Ἕνωσιν, μετά τινας ἀπωλείας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ βαρείας ἀπωλείας τῶν Σὶνν Φάϊνερ. Στρατιῶται ὡδηγήθησαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Σιέλπουρν καὶ ἓν μηχανικὸν τηλεβόλον καὶ 50 τουφέκια ἔβαλλον σφοδρὸν πῦρ κατὰ τοῦ Πρασίνου Ἄλσους τὴν Τετάρτην κατέφυγον μετὰ ἑκατὸ καὶ πλέον τραυματιῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Χειρουργικῆς.

Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, μετὰ τῆς πρασίνης σημαίας τῆς Ἰρλανδικῆς Δημοκρατίας κυματιζούσης ἐπ' αὐτοῦ, ἐκρατεῖτο ἀκόμη μέχρι σήμερον, ἐβομβαρδίζετο ὅμως σφοδρῶς ἀπὸ τοῦ Ξενοδοχείου Σιέλπουρν.

Χαλύβδινος κρίκος.

Τὸ λοιπὸν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Δουβλίνῳ (ἀγνοοῦμεν ἀκόμη ἐντελῶς τί συνέβη ἐκτὸς τοῦ Δουβλίνου) εἶνε ἐπίδοσις τόσον ἀγρίας καὶ αἱματηρᾶς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μάχης, οἵαν ὁ στρατός μας δὲν ἐγνώρισεν ἀπὸ τοῦ Χερσονησιακοῦ Πολέμου.

Δύναμαι νὰ διαιρέσω αὐτὴν εἰς δύο μέρη—εἰς τὴν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν μάχην, ἥτις ἐγένετο πανταχοῦ εἰς τὰ προάστεια καὶ εἰς τὴν τρομερὰν μάχην ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν στρατευμάτων τῶν συγκεντρωμένων ἐντός, παρὰ καὶ πέριξ τῆς Σχολῆς τῆς Τριάδος καὶ τοῦ σώματος τῶν στασιωτῶν εἰς τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον καὶ τὰ παρακείμενα οἰκοδομήματα. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ στρατιωτικὴ τακτικὴ ἦτο πρόδηλος. Οἱ στρατιῶται εἶχον περιβάλει τὴν πόλιν διὰ χαλυβδίνου κρίκου καὶ προσεπάθουν νὰ παρασύρωσι τοὺς διεσκορπισμένους στασιώτας ὀπίσω εἰς τὸ κέντρον, εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.

Ἡ χειρίστη μάχη ἐγένετο εἰς τὰ προάστεια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χάδδιγκτων, εἰς σημεῖον περὶ τὰς 300 ὑάρδας ὄπισθεν τῆς οἰκίας ἥτις εἶχε καταληφθῇ εἰς τὴν ὁδὸν Πέμπροκ. Ἔν τινι οἰκίᾳ ἐνταῦθα, κατεχομένῃ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ἄρθουρ Πάλμερ, ἐκδότου τοῦ «Κατούλου», περὶ τοὺς 20 ἀποφασιστικοὶ κακοῦργοι ἐχαρακώθησαν ἐν αὐτῇ. Τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας ἐπυροβόλησαν ἐναντίον σώματος Νομιμοφρόνων Ἐθελοντῶν Ἀπομάχων, οἵτινες ἀθῶοι ἀκόμη ἀπὸ οἱασδήποτε ἐπαναστάσεως, ἐπανήρχοντο ἀπό τινος Πασχαλείου ἀσκήσεως, καὶ ἐφόνευσαν τρεῖς ἐκ τούτων.

Ἡ οἰκία αὐτὴ προσεβλήθη ὑπὸ πεινώντων ἔτι καὶ κεκοπιακότων στασιωτῶν τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης.

Οἱ στρατιῶται ἦσαν πάλιν ἄνευ προκαλύμματος ἀπολύτως, καὶ πάλιν ἐπολέμησαν λαμπρῶς. Ἑνὸς ἀξιωματικοῦ πίπτοντος ἐπήρχετο ἄλλος. Κατὰ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ σκότους ἡ οἰκία προσεβλήθη διὰ βομβῶν, καὶ κατερρίφθη εἰς ἐρείπια. Ἡ στρατιωτικὴ ἀπώλεια ἐγένετο βαρεῖα. Περὶ τοὺς 100 τραυματίαι ἀπὸ ταύτης καὶ τῆς μικροτέρας στέγης μάχης κεῖνται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον *Baggot Street*, καὶ φοβοῦμαι ὅτι περὶ τὴν δωδεκάδα τούτων εἶνε νεκροί.

«Πολὺ χειρότερον ἢ ἐν Γαλλίᾳ.»

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Τετάρτης καὶ ἐντεῦθεν εἰς ἕκαστον προάστειον οἱ στρατιῶται ἐχώρουν πρὸς τὴν πόλιν πράττοντες ὅ,τι ἠδύναντο, ὅπως καθάρωσι τὰς ὁδοὺς ἐνῷ ἐχώρουν δι' αὐτῶν. Οἱ στασιῶται εἶχον καταλάβει τρεῖς ἢ τέσσαρας οἰκίας εἰς ἑκάστην ὁδόν· ὅτε κατελαμβάνετο οἰκία τις διέφευγον διὰ τῆς στέγης εἰς ἄλλην.

Ἡ ἀποκοπὴ ἦτο συνεχὴς καὶ δυστυχῶς ἀκριβής. Ἀξιωματικοὶ μοὶ ἔλεγον ὅτι αὕτη ἦτο πολὺ ἐπικινδυνοτέρα καὶ δοκιμαστικωτέρα μάχη οἱασδήποτε ἐξ ὅσων εἶδον ἐν Γαλλίᾳ. Τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς ἡ μάχη αὕτη τῶν ὁδῶν εἶχε φθάσει εἰς τὴν πλατεῖαν *Merrion* κατὰ τὴν νοτίαν πλευρὰν καὶ ἐμαίνετο ἐκεῖ σήμερον. Πρὸς τὴν βορείαν πλευρὰν ἐγένετο ἡ ἀγριωτάτη μάχη εἰς τὸ κέντρον τῶν μέσων ὁδῶν περὶ τὰ Τέσσαρα Δικαστήρια (*Four Courts*) καὶ κατὰ μῆκος τῶν προκυμαιῶν.

Δύναμαι νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ἔχω εἰδικὴν γνῶσιν τῆς μάχης μεταξὺ τῆς Σχολῆς τῆς Τριάδος (*Trinity Collage*) καὶ τοῦ Ταχυδρομείου. Ἤμην αἰχμάλωτος ἐν τῷ γραφείῳ μου, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν τοῦ πυρός.

Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς Σχολῆς τῆς Τριάδος μέχρι τῆς ὁδοῦ Οὐεστμόρελανδ, ὑπὲρ τὴν γέφυραν Ὄκκονελ καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Σακκβίλ, εἰς τὴν στήλην τοῦ Νέλσωνος εἶνε ἡ εὐρυτάτη ἀστικὴ διάβασις ἐν Εὐρώπῃ. Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Τρίτης μόνος κάτοχος αὐτῆς ἦτο εἷς ἐθελοντὴς νεκρός, ὅστις κεῖται ἐπὶ τῆς γεφύρας Ὀκκόνελ. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οἱ στρατιῶται ἀπὸ τῶν παραθύρων καὶ τῆς στέγης τῆς Σχολῆς τῆς Τριάδος ἔβαλλον ἀδιάκοπον σινδόνην πυρὸς κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν ἐντὸς τοῦ Ταχυδρομείου καὶ περὶ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν Στήλην τοῦ Νέλσωνος. Οὐδ' ἐπὶ δύο συνεχῆ λεπτὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐγένετο «σιωπή ὡς ἓν ἀτάπλασμα ἐρχομένη νὰ θεραπεύσῃ τὰ πλήγματα τοῦ ἤχου».

Ἐξετάσεις ὡς συνήθως.

Τὴν τρίτην οἱ ἐπαναστάται κατέλαβον ἓν κατάστημα πυρομαχικῶν ἐν τῷ περιπάτῳ «Πάτσελλορ», ἀπὸ τοῦ ὁποίου εἶχον τὴν Σχολὴν τῆς Τριάδος ὑπὸ σύνεγγυς καὶ ἄμεσον πῦρ. Τὴν Τετάρτην, τῇ προτροπῇ τοῦ Κοσμήτορος Δρος Μάχαφφυ, ἓν πεδινὸν τηλεβόλον ἀνεβιβάσθη εἰς τὴν στέγην τῆς Σχολῆς ταύτης, καὶ τὸ κατάστημα πυρομαχικῶν κατεβλήθη εἰς τεμάχια. Ἕνδεκα ἄνδρες φεύγοντες ἐξ αὐτοῦ ἐφονεύθησαν ὑπὸ ταχυβόλου. Ἐπεθύμουν νὰ προσθέσω ὅτι κατὰ τὰς τρομερὰς ταύτας ἡμέρας διεξήγοντο ἐξετάσεις μετὰ πάσης τῆς τυπικότητος ἐντὸς τῶν τοίχων τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀπτοήτου Πανεπιστημίου.

Τὴν Τετάρτην νύκτα νέα φρίκη προσετέθη εἰς τὴν μάχην τῆς ὁδοῦ Σακκβίλλ. Καταστήματά τινα διηρπάγησαν παρὰ τὴν Στήλην Νέλσωνος καὶ ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς ἓν τούτων—κατάστημα ἀθυρμάτων. Μετεδόθη ταχέως καὶ ταχέως ἓν τῶν ὡραιοτάτων συμπλεγμάτων οἰκοδομῶν ἐν Δουβλίνῳ περιεβάλλετο ὑπὸ φλογῶν.

Τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης τὸ πῦρ περιέβαλεν ἓν μέγα ἑστιατόριον, τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ξενοδοχεῖον, ἓν μέγα κατάστημα ἐριούχων, ἓν κοσμηματοπωλεῖον, ἓν ἐργαστήριον ζωγραφικῆς καὶ πολλὰς ἄλλας οἰκοδομάς. Αἱ φλόγες θὰ ἦσαν ὁραταὶ ἀπὸ 10 μιλλίων. Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος μας, ὅπου ἡ ἀστυνομία ἀπηγόρευσε πᾶν φῶς, οἱ ἄνθρωποι εἰργάζοντο ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν φλογῶν.

Ἀρχὴ τοῦ τέλους.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς ἐφάνη ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον πρέπει νὰ ἐγένετο κατάδηλον καὶ εἰς τὸν μάλιστα ἀπρόσεκτον καὶ ἀμαθῆ στασιώτην, ὅτι τὸ παιγνίδιον εἶχε χαθῇ. Τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς εἰς τὸ Γεν. Ταχυδρομεῖον, τὸ τελευταῖον φρούριον τῆς ἐπαναστάσεως ἐξερράγη πυρκαϊὰ καὶ τώρα εἶνε πυρίφλεκτον ἐρείπιον. Ὅτε ἐξῆλθον τοῦ Δουβλίνου τὴν μεταμεσημβρίαν ταύτην (Σάββατον) μετὰ μεγίστης δυσκολίας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ ἀποστείλω τὸ γράμμα τοῦτο εἰς τοὺς «Τάϊμς», ἡ μάχη τῆς ὁδοῦ ἦτο ἐν ἐνεργείᾳ ἀκόμη καὶ ἡ ὁδὸς ὅπου κατοικῶ ἐπληροῦτο ὑπὸ τοῦ κρότου τῶν πυροβόλων. Ἐνῷ γράφω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὅμως, πληροφοροῦμαι διὰ τοῦ τηλεφώνου, ὅτι οἱ στασιῶται παρεδόθησαν ἄνευ ὅρων.

"Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ„ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

—Κατέβαλλε πάντοτε καὶ τὰς μεγίστας δυσχερείας.

—Τὸ τρομακτικὸν θέαμα εἰς τὸ ὕψωμα 1079 καὶ 1378.

'Εκ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ αἰδεσιμ. πρεσβυτέρου Δ. Καλλινέκου ἱεροκήρυκος τῆς στ' Μεραρχίας.

Διὰ τὸν Ἕλληνα στρατιώτην τῶν δύο πολέμων δὲν ὑπῆρχε κανὲν ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον θὰ παρεκώλυε τὴν νίκην καὶ θὰ συνέτριβε τὸν ἐχθρόν.

Ὅταν ὁ ἀθάνατος Μαῦρος Καβαλλάρης εὑρέθη ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, κατὰ τὴν μάχην τοῦ Δεμὶρ Χισὰρ, διέταξε τὴν διάβασιν τοῦ Στρυμόνος, ὑπὸ τὰ χαλαζηδὸν πυρὰ τοῦ εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην ἐχθροῦ καὶ οἱ μυθικοὶ του ὀρεσίβιοι, ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων ἔκαμνον ἔφοδον εἰς τὸν ποταμὸν, πορευόμενοι κατὰ τετράδας, συμφώνως μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ θρυλικοῦ ἀρχηγοῦ των, σὰν νὰ ἐξετέλουν πανηγυρικὴν προέλασιν.

. . . .

Διὰ τοῦ 1079 κατευθύνομαι πρὸς τὸ μαρτυρικὸν 1378.

Ἐκεῖ παρὰ τὴν χαράδραν, ὅπου διεξήχθη ἡ ὁμηρικὴ λιθομαχία, παρέστην μάρτυς φρικιαστικοῦ θεάματος, διατρανοῦντος μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα τὸν κανονιοβολισμὸν τῶν ἀντιπάλων. Δύο στρατιῶται, ἀνήκοντες εἰς τὸ 17ον σύνταγμα τῆς στ' μεραρχίας, κατέκειντο ὀλόγυμνοι καὶ ἀκρωτηριασμένοι, μὲ κομμένες τὲς μύτες καὶ τὰ δάκτυλα καὶ φέροντες λογχισμοὺς εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λαιμόν. Οἱ ἀτυχεῖς θὰ ἦσαν ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων αἰχμαλώτων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὑποχωρήσεως, ἐλλείψει φυσιγγίων, ἔπιπτον εἰς τὰς χεῖρας τῶν κτηνανθρώπων καὶ ὑπέστησαν τὸ μαρτύριον.

Τοῦ ἑνὸς τὴν ταὐτότητα τὴν ἐξηκρίβωσα ἀπὸ τὸν πλησίον του φάκελλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦτο γραμμένον τὸ ὄνομα: Δημήτριος Καργαδούρης.

Ὁ ἄλλος εἶχε τὸ στρατιωτικόν του βιβλιάριον: Δημ. Ποντικᾶκος ἐκ Πανίτσης, Δήμου Μαλευρίου, (Λακωνίας).

Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς χαράδρας μερικοὶ Κρῆτες ἔσκαπτον νὰ θάψουν συγγενεῖς καὶ συμπολίτας των.

—Γέροντα, ἔλα νὰ μνημονέψῃς καὶ τσὶ δικοί μας..!

Εἰς τὸ δυτικὸν πρανὲς ὅπου ἔσκαπτον μὲ τὰς λόγχας των οἱ Κρῆτες, τὰ πτώματα τῶν ἰδικῶν μας ἦσαν ἀναρίθμητα.

—Εἶνε Κρητικόπουλα ὅλ' αὐτὰ τὰ σκοτωμένα ἐδῶ παλληκάρια;

—Κρητικοί, γέροντα, ἤμασταν 870 κ' ἐμείναμεν 72 μοναχά. Τσὶ Βουργάροι, οὗλοι διαόλοι ποῦνε στὰ πράσινα φαράγγια μέσα των, τσ' ἐσφίξαμε μὲ τσὶ πέτρες καὶ τσὶ καταμισερώσαμε, μᾶς ἀποκᾶμαν τὰ φυσέκια· ἕνας χωριανός μας ἐδῶ ἀπάνω ἐμόνταρά του καὶ τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ λαιμὸ τὸ Βούλγαρο.

—Ἴντα θέλεις γέροντα, προσέθεσεν ἄλλος, διάολος τσ' ἀπομεινάρους τους, τσὶ κερατάδες φοβιτσιάριδες ποῦ εἶναι. . . . . .»

. . . .

Ἐκεῖ εἰς τὴν ἰδίαν ἀκτῖνα ἐπροσκύνησα τοὺς νωποὺς τάφους τῶν τιμημένων ἀξιωματικῶν. Ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι παῦ ἔγραψαν μὲ τὸ ἀθάνατον αἷμα των τὴν ἐποποιΐαν τοῦ τραγικοῦ ὑψώματος, ὁ Βελισσαρίου, ὁ Γεωργ. Κολοκοτρώνης, ὁ Μανωλίδης καὶ τόσοι ἄλλοι.

Αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυς ὅστις εὑρέθη εἰς τὰς τελευταίας τοῦ ἥρωος στιγμὰς μοὶ ἔλεγεν: Ὁ Μαῦρος Καβαλλάρης παρέδωκε τὴν μεγάλην ψυχήν του παραληρῶν πρὸς τὴν γυναῖκα του: Χαρίκλεια, Χαρίκλεια μετὰ δύο ὥρας στὴ Σόφια! καὶ ἐξέπνευσεν.

Ἡ Σόφια ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ἐκδικήσεώς του καὶ τὸ μεταδίδει τώρα μὲ τὴν τελευταίαν πνοήν του ὡς ὅρκον τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Καὶ ὁ Μανωλίδης, ὁ ἀτρόμητος, ὁ ὁρμητικὸς λοχαγὸς τῶν εὐζώνων ποῦ διεδέχθη τὸν Μαῦρον Καβαλλάρην εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀπορφανισθέντος τάγματος μετεωρίσθη καὶ αὐτὸς τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν ἀθανασίαν μὲ τὸ ἴδιον σύμβολον εἰς τὰ χείλη· ὅταν ἡ θύελλα τῶν σφαιρῶν ἐμαίνετο ἐπάνω εἰς τὸ ματωμένο ὕψωμα, κάποιος στρατιώτης, λέγεται, ὅτι ἐτόλμησε νὰ συγκρατήσῃ τὸν ριψοκίνδυνον ἥρωα

—Λοχαγέ μου δὲν κάνεις καλὰ νὰ ἐκτίθεσαι τόσον· ἔχεις γυναῖκα καὶ παιδιά.

Καὶ ὁ Μανωλίδης ἐστράφη ἄγριος καὶ τρομερὸς καὶ ἐξεσφενδόνησε:

Δειλέ, οἰκογένεια μοῦ λὲς αὐτὴν τὴν στιγμήν; Δὲν ἔχουμε φαμίλιες ἐμεῖς, εἴμαστε γεννήματα τῆς φωτιᾶς καὶ ἐκδικούμεθα τοὺς Βουλγάρους.

Ἐμπρὸς στὴ Σόφια.

Μετ' ὀλίγον ὑπερκατὸ σφαῖραι πολυβόλου ἐπαρασημοφόρουν τὸ σῶμα τοῦ τιμημένου φρουροῦ τῆς Πατρίδος.»

Σ.Σ. Κ.Φ. Τοιούτους ἀπαραμίλλους χαρακτῆρας προτίθεται ὁ ποιητὴς νὰ σκιαγραφήσῃ ἐν τῷ δράματι του **«ὁ Μαῦρος Καβαλλάρης»**, καὶ θὰ εἶνε εὐτυχὴς ἂν τὸ κατώρθωσεν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης τῆς Λευκωσίας ἂς γένηται κριτὴς ἀμέσως μετὰ τὰς Ἀθήνας.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολή.

Κύριοι

Ἀγαθοκλῆ χ'' Σάββα καὶ Γεώργιε Κυριακοῦ Ταλλιαδῶροι.

Κατὰ τὴν προφορικὴν συμφωνίαν μας γνωστοποιοῦμεν ὑμᾶς καὶ δημοσίᾳ, ὅτι ἐξετελέσαμεν τὸ ὁρισθὲν δεῖγμα ξυλογλυπτικῆς ἐργασίας μετὰ ἀναγλύφου παραστάσεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, προσκαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς νὰ παρουσιάσητε καὶ τὸ ἰδικόν σας, καὶ τεθῶσιν ἀμφότερα ὑπὸ τὴν κρίσιν ἀμερολήπτων καὶ ἀνεξαρτήτων πραγματογνωμόνων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Μαΐου 1916.

Ἀλ. Κ. Ταλλιαδῶρος
Φ. Κ. Ταλλιαδῶρος.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Ἐξετάσεις Γυμναστικῆς.

Αὔριον Τετάρτη 11 Μαΐου καὶ ὥρᾳ 5 1)2 μ. μ. ἀκριβῶς τελοῦνται ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Γυμναστ. Συλλόγου «Τὰ Παγκύπρια» αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις ἐν τῇ Γυμναστικῇ τῶν μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου. Προσκαλοῦνται πάντες οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ πάντες οἱ βουλόμενοι ἵνα τιμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὴν μαθητικὴν ταύτην ἑορτήν.

('Εκ τοῦ Γυμνασιαρχείου).

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Ὁ καιρὸς καυστικὸς καὶ ὑγρὸς ἐξηκολούθησεν ἀπὸ τῆς π. Κυριακῆς μέχρι τῆς π. Πέμπτης, ὅτε μὲν ἤρεμος ὅτε δὲ μετὰ σφοδροῦ ὑγροῦ ἀπηλιώτου.

Πολλαχοῦ ἐκ τούτου ἀνεπτύχθη ὁ ἐνεδρεύων μύκης—κοινῶς μίρτος—εἰς τὰ ὄψιμα σπαρτὰ σίτου, εἰς τὸν ὄροβον, εἰς τὰς ἐν ἀνθήσει ἐλαίας καὶ τὴν ἄλλην χλοερὰν βλάστησιν, καὶ προὐξένησεν οὕτω σημαντικὰς ζημίας.

Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς π. Πέμπτης ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς πολὺ δροσερὸν, πνεύσαντος ζεφύρου ἐπαλλάσσοντος μετὰ βορειοδυτικοῦ ἀνέμου, καὶ οὕτως ἀπεσοβήθη πρὸς τὸ παρὸν μέγας κίνδυνος.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐπεκράτησεν εἰς ὅλην τὴν Νῆσον ὁ αὐτὸς καιρὸς, διότι ἐξ ἄλλων μερῶν πληροφορούμεθα ὅτι δὲν ἐγένοντο ἐξ αὐτοῦ ζημίαι.

Ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ καιρὸς ἐγένετο φθινοπωρινὸς, ψὲς δὲ κατέπεσον σποραδικαὶ βροχαὶ ἔν τε τῇ πόλει μας καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς διαμερίσματα.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

Ἐν ἄλλῃ σελίδι κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» κατεχωρίσαμεν συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῆς στρατείας τῆς 6 Μεραρχίας ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Τάουνσεντ μέχρι Κοὺτ, ὅπου πολιορκηθεῖσα ἡ μεραρχία αὕτη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἐπὶ πεντάμηνον ἀντιστᾶσα παρεδόθη ἐσχάτως ἐλλείψει τροφῶν.

Τὴν νίκην καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Κοὺτ ὑπὸ τοῦ Τάουνσεντ ἀφηγήθη ἡμῖν Κύπριος αὐτόπτης μάρτυς βίᾳ ὑπηρετῶν εἰς τὸν Τουρκικὸν ἐκεῖ στρατόν.

Τρεῖς Κύπριοι, ὁ ἀφηγούμενος καὶ δύο ἄλλοι, ὧν ὁ μὲν κρατεῖται ἔτι παρὰ τῷ ἀγγλοϊνδικῷ στρατῷ ὡς τεχνίτης, ὁ δε τρίτος ἐν τῷ Τουρκικῷ στρατῷ παρὰ Μακεδόνι Ἕλληνι στρατιωτικῷ ἰατρῷ, ἠδυνήθησαν ἐπὶ ἓν ἔτος νὰ κρύπτωνται ἐν Βαγδάτῃ καὶ ἀποφεύγωσι τὴν βιαίαν κατάταξιν εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατόν.

Ἅμα τῇ κηρύξει ὅμως τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τὰ γερμανικὰ συνεργεῖα τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης, διελύθησαν καὶ πάντες οἱ Γερμανοὶ μηχανικοὶ περιεβλήθησαν τὴν στολὴν ἀξιωματικοῦ καὶ οἱ πλεῖστοι τούτων ἀνεχώρησαν εἰς Δαμασκὸν, ὅπου συνεκεντροῦντο αἱ κατὰ τῆς Αἰγύπτου Τουρκικαὶ δυνάμεις.

Οἱ Κύπριοι τότε συνελήφθησαν καὶ ὡς ὑπήκοοι Ὀθωμανοὶ κατετάχθησαν εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Προξένου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἅμα τῇ κατατάξει των, συνεβούλευον αὐτοὺς οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς συστρατιώτας των ὅτι εἶνε μουσουλμᾶνοι, διότι οἱ Ἄραβες ἐκ τούτων οὐδένα ἄλλον πλὴν τῶν Μουσουλμάνων ἠνείχοντο. Τοὐναντίον οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται μετεχειρίζοντο τοὺς χριστιανοὺς συναδέλφους των ὡς φίλους καὶ συστρατιώτας.

Μετὰ τινὰς ἀσκήσεις στρατιωτικὰς, τοὺς δύο Κυπρίους καὶ δύο ἄλλους Ροδίους μετέθεσεν εἰς τοὺς μεταγωγικοὺς οὐλαμοὺς, ὡς καὶ πολλοὺς Ἀρμενίους, διετέλουν δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐν Κοὺτ ὅτε ἐπῆλθεν ἐκεῖ ἡ 6 Μεραρχία ὑπὸ τὸν Τάουνσεντ καὶ ἐνίκησε τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ἀναγκάσασα τοῦτον εἰς ὑποχώρησιν.

Κατὰ τὴν ἄτακτον ὑποχώρησιν ταύτην οἱ δύο Κύπριοι ἀπέκλιναν τῆς ὁδοῦ τραπέντες μετὰ τῶν ὑποζυγίων των πρὸς τὸν Τίγρητα, ἵνα ἀναμείνωσι τὴν προέλασιν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ παραδοθῶσι. Καθ' ὁδὸν συναντηθέντες ὑπὸ Τούρκου ἀξιωματικοῦ ἐρωτήσαντος αὐτοὺς ποῦ ὑπάγωσιν, ἀπήντησαν ὅτι ὁδηγοῦν τὰ ζῶα πρὸς ποτισμὸν εἰς τὸν ποταμὸν ὡς ἀδυνατοῦντα νὰ κινηθῶσιν ὑπὸ τῆς δίψης.

Οὕτως ἀνενόχλητοι ἠδυνήθησαν νὰ παραμείνωσιν ὀπίσω καὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ ἀγγλικὸν μέτωπον.

Καθ' ὁδὸν ὅμως περιέπεσον οὗτοι εἰς συμμορίας Βεδουΐνων, οἵτινες ἐσκύλευον τοὺς νεκροὺς καὶ ἀπεγύμνουν πάντας ὅσους κατελάμβανον, παρηνώχλουν τὸν τουρκικὸν στρατὸν ὅσον καὶ ὁσάκις ἠδύναντο.

Ἡ πρώτη συμμορία ἀπεγύμνωσεν αὐτοὺς ἐπιτρέψασα μόλις τὰ ἐσωτερικὰ ἐνδύματα καὶ τὴν ζωὴν, ἣν μόλις ἔσωσαν οἱ δύο Κύπριοι ἐπικαλούμενοι τὸν Ἀλλὰχ καὶ τὸν προφήτην αὐτοῦ Μωάμεθ, διακηρύττοντες ἑαυτοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους. Δευτέρα συμμορία ἀφῄρεσε αὐτοῖς τὰς φλανέλλας καὶ ἡμίγυμνοι καὶ τετραχηλισμένοι καὶ ἄσιτοι ἠδυνήθησαν νὰ φθάσουν εἰς τὰς ἀγγλικὰς προφυλακὰς, εἰς ἃς καὶ παρεδόθησαν ἄσμενοι.

Ἐκεῖ ἐκρατήθησαν ὡς αἰχμάλωτοι ἐπὶ ἕνα μῆνα, καὶ ἐνοσηλεύθησαν, πεισαντες δὲ τὰς ἀρχὰς ὅτι ἦσαν Κύπριοι κατετάχθησαν εἰς τὰ συνεργεῖα τοῦ στρατοῦ ἀπολαμβάνοντες μίαν ρουπίαν ἡμερομίσθιον καὶ τροφήν.

Ὡς ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ ὁ συνομιλητὴς μας, οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται βαρέως φέρουσι πάντοτε τὴν ἐξουσίαν ἣν ἀσκοῦσιν οἱ Γερμανοὶ ἐν τῷ Τουρκικῷ στρατῷ καὶ φαίνεται ὅτι συχνὰ περιέρχονται εἰς ἔριδας πρὸς αὐτοὺς, τοῦθ' ὅπερ παραλύει τὴν ὁμαλὴν καὶ κανονικὴν ἐνέργειαν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἔληξαν αἱ περιπέτειαί του καὶ ἐν Κύπρῳ, διότι ἡ διοίκησις εἰδοποίησεν αὐτὸν ὅτι ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον του ἀπὸ Πὸρτ-Σαΐδ εἰς Κύπρον καὶ πρὸς τούτοις ὅτι θὰ πληρώσῃ καὶ τοὺς ναύλους ἀπὸ Βασσόρας μέχρι Πὸρτ Σαΐδ ὅταν σταλῇ ἐκεῖθεν ὁ κατάλογος τῶν ἐξόδων.

Νοεῖται ὅτι οὗτος εἶχε δαπανήσει μέγα μέρος τῶν οἰκονομιῶν του κρυπτόμενος ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς Βαγδάτην καὶ ἔπειτα ἀπεγυμνώθη τελείως ὑπὸ τῶν Βεδουΐνων μετὰ τοῦ συντρόφου του, ἐνῷ ἡ πολυμελὴς οἰκογένειά του ἀβοήθητος ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐπεβαρύνθη διὰ μεγάλων χρεῶν.

Διὰ ταῦτα θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἀπαλλαγῇ οὗτος τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ναύλων νὰ ἐπιβαρυνθῇ δὲ διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ εἰδικὸν ἐκ £1000 κονδύλιον, ὅπερ ἐψηφίσθη πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀτυχησάντων ὑπὸ τοῦ πολέμου Κυπρίων. Δὲν βλέπομεν δὲ τίς θὰ ἦτο μᾶλλον ἄξιος τοιαύτης προστασίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Τοιοῦτο ἦτο τὸ θέμα τῆς διαλέξεως τῆς Ἑλληνικ. Διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης Δεσποινίδος Ἑλένης Χρίστου, ἧς ἡ προαγγελία παρελείφθη ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» παραπεσόντος ἐξ ἀβλεψίας τοῦ ἀποσταλέντος χειρογράφου.

Τὸ εὐρύτατον θέμα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτεθῇ καὶ συνοπτικῶς ἐν μιᾷ ὥρᾳ, καὶ κατ' ἀνάγκην ἀκροθιγῶς ἡ εὐφραδὴς ὁμιλήτρια ἥπτετο χρονολογικῶν καὶ ἱστορικῶν σημειώσεων ἀναγομένων εἰς τὴν γυναῖκα διὰ τῶν μακρῶν χρονικῶν περιόδων καὶ μέσῳ τῶν παντοίων ἐθνῶν τῆς ὑφηλίου.

Ἡ γυνὴ φύσει ἀσθενεστέρα τοῦ ἀνδρὸς, ὑφίστατο διὰ τῶν αἰώνων τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ κατάστασίς της ἐποίκιλλε πρὸς τὰς διαβαθμίσεις τοῦ πολιτισμοῦ παρ' ἑκάστῳ λαῷ.

Ὅπου ἡ γυνὴ διετέλει παρηγκωνισμένη καὶ δούλη τοῦ ἀνδρὸς, ἐκεῖ καὶ ὁ λαὸς ὅλος διῆγεν ἐν παχυλῇ ἀμαθείᾳ καὶ βαρβαρότητι· ὅπου ὅμως ἡ γυνὴ ἐτύγχανε δικαίας καὶ ἐλευθέρας μεταχειρίσεως, τὰ ἤθη ἀπέβαινον ἥμερα αἱ κοινωνίαι προηγοντο, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἀγαθὰ καθίσταντο κατάδηλα καὶ ἀδρά.

—Ὑπῆρξαν καὶ λαοὶ γυναικοκρατηθέντες, καὶ εἰς τὴν παρὰ φύσιν ταύτην κατάστασιν ἐξεδηλώθη ἡ αὐτὴ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ κατάπτωσις οἵα καὶ ὑπὸ τὸ ἀπόλυτον κράτος τῶν ἀνδρῶν.

Αἱ ἀντιθέσεις καὶ διακυμάνσεις αὗται κατέπαυσαν, ὅτε τὸ χριστιανικὸν κήρυγμα περὶ τῆς ἠθικῆς ἰσότητος τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα ἀνεβίβασε τὴν γυναῖκα εἰς τὸ αὐτὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον καὶ ὥρισεν εἰς αὐτὴν σαφὲς καὶ καθωρισμένον στάδιον δράσεως.

Ἡ ἰσορροπία αὕτη τείνει μὲν καὶ μετὰ τοῦτο νὰ διαταραχθῇ καὶ ἐνίοτε ἐκδηλοῦνται παρεκτροπαί, ἀλλὰ ταχέως ἐπέρχεται ἡ ἀντίδρασις καὶ αἱ κοινωνίαι καλῶς οἰκοῦσαι ἀνακτῶσι τὴν κανονικὴν καὶ ἁρμονικὴν πορείαν καὶ δρᾶσιν αὐτῶν πρὸς τὴν σταθερὰν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξαρσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὴν εὐφραδῆ ὁμιλήτριαν τὸ πυκνὸν καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἐχειροκρότησε καὶ συνεχάρη ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ διαλέξει αὐτῆς.

ΕΞΩΤ. ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον λῆγον τῇ 18)31 Μαρτίου 1916, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ προηγηθέντος ἔτους εἴχεν ὡς ἑξῆς:

Εἰσαγωγή.

		1915	1916
Εἰς εἴδη	£	112,918	188,008
Εἰς χρυσὸν	»	3,468	814
		116,386	188,822

Ἐξαγωγή.

		1915	1916
Εἰς εἴδη	£	114,123	121,318
Εἰς χρυσὸν	»	5,329	2,820
		119,452	124,138

Κυριώτερα εἰσαχθέντα ποσὰ ἦσαν τὰ ἑξῆς:

	1915	1916
Βούτυρος	1,252	3,004
Καφὲς	2,918	3,100
Σῖτος	—	8,315
Ἄλευρα	4,094	29,328
Ἀλίπαστοι ἰχθῦς κ.ἄ.	728	1,224
Ἔλαιον	2,828	5,464
Ὄρυζα	2,930	8,077
Σήσαμον	—	2,549
Σάκχαρις	6,631	8,621
Καπνὸς	4,868	8,628
Σίδηρος	590	1,126
Χημικὰ λιπάσματα	1,565	832
Πετρέλαιον	3,690	5,683
Βαμβάκινα νήματα	13,211	5,703
Βαμβάκινα ὑφάσματα	12,239	18,315
Ψιλικὰ διάφορα	2,091	2,838
Μεταξωτὰ	471	2,340
Μάλλινα ὑφάσματα	3,489	5,636
Ἰνδικὸν	1,147	1,495
Βύρσινα εἴδη	1,907	5,716
Πάτοι	3,365	6,458
Σιγαρόχαρτον	1,301	398
Σάπων	4,001	3,676
Κυβερνητ. καὶ στρατιωτικὰ εἴδη	8,202	9,307
Ψιάθινα	1,358	1,063

Κυριώτερα δὲ ἐξαχθέντα ποσὰ ἦσαν τὰ ἑξῆς:

Ἡμίονοι	9,090	3,085
Βόες	80	1,455
Χοῖροι	990	937
Κριθὴ	31,759	—
Βρόμη	4,363	105
Ἑσπεριδοειδῆ	5,702	10,287
Σταφίδες	3,343	7,676
Οἰνόπνευμα	648	1,792
Οἶνοι διάφοροι	5,421	27,114
Τυρὸς	3,383	3,483
Πατάτες	3,000	16,887
Χαρούπια	26,716	21,837
Κουκούλια	—	1,481
Μαλλιὰ	408	2,500
Δέρματα	337	5,421
Ἀμίαντος	1,026	1,166
Σχοινία καὶ σπάγοι	786	1,463
Βαμβάκινα ὑφάσματα	796	3,925

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τοῦ ὑπὸ ἡμερ. 6)19 Μαΐου φύλλου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως σταχυολογοῦμεν τὰ ἑξῆς:

—Κατὰ τῶν αἰγῶν.

Εἰς τὰ χωρία Κηπεροῦντα τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ καὶ Κώμην—Κεπὶρ τῆς Ἀμμοχώστου ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὁ περὶ τῶν αἰγῶν νόμος τοῦ 1913 ἀπὸ τῆς 23)5 Μαΐου 1916.

—Κατὰ τῆς φυλλοξήρας.

Διὰ διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ ἐν Συμβουλίῳ ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ διαφόρων φυτῶν, χόρτων, καρπῶν, σπόρων καὶ ἄλλων ἀπὸ κατωνομαζομένων χωρῶν, περὶ ὧν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι πληροφορίας παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

—Νομοθετ. Συμβούλιον.

Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου θὰ ὑποβληθῶσι τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια.

«Περὶ παρατάσεως ἐπὶ διετίαν ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1916 (ν. ἡ) τοῦ προσωρινοῦ περὶ ἐκκλησιαστ. κτημοσύνης νόμου.

«Περὶ προσθέτου πιστώσεως μὴ ὑπερβαινούσης τὰς £ 22,100 ἤτοι.

Διὰ τὸ λογιστικὸν ἔτος λῆγον τῇ 18)31 Μαρτίου 1917.

Κατὰ τῆς ἑλονοσίας	£	3,000
Πρὸς ἀγορὰν ζῴων διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ εἴδους.	«	300
Διὰ κατασκευὴν δασικῶν ὁδῶν.	«	500
Δι' ἔκτακτον φυτείαν δένδρων.	«	2500
Διὰ νέους σπορεῖς καὶ μηχανήματα.	«	1,800
Διὰ σιδηροδρομικὰς βελτιώσεις.	«	800
Διὰ πρόσθετον τροχαῖον ὑλικόν.	«	1,000
Δι' ὕδρευσιν καὶ ὑδραγωγεῖα	»	1,500
Δι' ὁδοὺς αὐτοκινήτων.	»	2,500
Δι' οἰκοδομὴν τοῦ Κυπρ. Μουσείου καὶ ἐξαρτήματα	»	200

Πρὸς βοήθειαν δεινοπαθούντων Κυπρίων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. £ 8,000

«Ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις £ 4,776. 8. 0. μέχρι 18)31 Μαρτίου 1916 ἤτοι:

Διὰ συντάξεις.	£	300.14.4
Ἡ Α. Ε. ὁ Ἁρμοστής.	»	5.15.0
Τμῆμα Τελωνείου.	»	252. 7.7
» Φυλακῶν.	»	405.14.0
» Δασῶν.	»	2,680.17.1
Ἔκτακτα Δημ. Ἔργα.	»	197.17.6
Διάφορα.	»	933. 2.0

—Διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον.

Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς τῇ συστάσει τοῦ Ἑλλην. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διέταξεν ὅπως τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἐν Λάρνακι ἀναγνωρισθῇ ὡς Διδασκαλεῖον τῆς στοιχειώδους παιδείας ὑπὸ ἀναθεώρησιν τοῦ περὶ Παιδείας νόμου ἢ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, ὑποκειμένου εἰς ἐτησίαν ἐποπτείαν καὶ ἔκθεσιν ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῆς Παιδείας.

—Ὄμβρησις.

Ἡ κατὰ τὸν π. Ἀπρίλιον (ν.ἡ) ὄμβρησις ἐγένετο ὡς ἑξῆς.

Λευκωσία 4. 30. Λάρναξ 2. 83, Λεμεσὸς 2. 24, Ἀμμόχωστος 2. 10, Πάφος 1. 74, Κυρήνεια 1.57

—Διαμετακομίσεις.

Δημοσιεύεται γνωστοποίησις περὶ ἀποθηκῶν διαμετακομίσεως ἐν Ἀμμοχώστῳ καὶ αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

—Τὸ Δανειστικὸν Ταμεῖον

Ἡ κατάστασις τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου κατὰ τὸ λῆξαν τῇ 18)31 Μαρτίου 1916 λογιστικὸν ἔτος εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Κεφάλαιον	£33,742.10.2
Τῇ 18)31 Μαρτ. 1915 καθαρὸν κέρδος δι' ὅλου τοῦ ἔτους	» 10,477.14.4
	£44,220. 4.6
Χορηγία εἰς τὸ Γεωρ. Τμῆμα	2,629. 4.1
Κεφάλαιον τῇ 18)31 Μαρτίου	£41,591. 0.5

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἦτο διατεθειμένον ὡς ἑξῆς:

1) Εἰς δάνεια χωρίων δι' ἄρδευσιν καὶ ὁδοὺς	£ 936. 1.4
2) Εἰς δάνεια εἰς ἄτομα δι' ἄρδευσιν καὶ ἄλλους σκοποὺς	» 501.19.4
3) Εἰς δάνεια εἰς Δημαρχεῖα δι' ὕδρευσιν καὶ ἄλλους σκοποὺς	8,013. 3.7
4) Εἰς δάνειον σπόρον εἰς γεωργοὺς 1915-1916	5,992.16.6
	£15,444. 1.3
5) Μετρητὰ παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἀποδίδοντα τόκον 2%	» 25,146.19.2
Σύνολον—	£41,591. 0.5

—Ὀρφανικὸν Ταμεῖον.

Τοῦ Ταμείου τούτου ἡ κατάστασις κατὰ τὸ λογιστικὸν ἔτος λῆγον τῇ 18)31 Μαρτίου 1915 εἶχεν ὡς ἑξῆς.

Ὑπόλοιπον εἰσπράξεως ἐν Ταμείῳ τῇ 19)1 Ἀπριλίου 1915	£ 5,597. 0.7
Καταθέσεις	» 14,215.10.4
	£19,812.11.2

Πληρωμαί.

Ἀποδοθεῖσαι καταθέσεις	£14,427.14.2
Ὑπόλοιπον τῇ 18)31 Μαρτίου 1916	5,384.17 0
	£19,812.11.2

—Τὸ Ἀκριδικὸν Ταμεῖον.

Ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους λήγοντος τῇ 18)31 Μαρτίου 1916.

Εἰσπράξεις.

Ὑπόλοιπον τῇ 19)1 Ἀπριλίου 1915	£ 7,795.16.5
Εἴσπραξις ἀκριδικοῦ φόρου	94.15.1
Ἀπολαβὴ ἐκ πωλήσεως κενῶν βυτίων..	2.16.8
	£ 7,893. 8.5

Πληρωμαί.

Διὰ καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος	£ 2,440.18.0
Εἰς χρέος λιμένος Ἀμμοχώστου καὶ Σιδηροδρόμου	£ 2,500. 0.0
Ἀπόδοσις φόρου	14. 2.6
Ὑπόλοιπον τῇ 18)31 Μαρτίου 1916	2, 938. 7.8
	£7, 893. 8.5

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἐπανειλημμένας αὐτῆς σχεδὸν πλήρεις πάντοτε συνεδρίας τῇ π. ἑβδομάδι ἐξήλεγξε τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1915 καὶ ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1916. Ὁ ἀπολογισμὸς ἀπέδωκεν ἔσοδα £2,8[illegible]. 6.2 1)2 κατανεμόμενα ὡς ἑξῆς:

Ἐνοίκια	£1,872. 7.8
Κανονικὰ παλαιῶν ἐτῶν	186.17.7 1)2
Κανονικὰ νέων ἐτῶν	519. 6.4 1)2
Ἄδειαι γάμων	240 2.0
Διάφορα ἔκτακτα	48.12. 1)2

Ἔξοδα	£2,265. 9.5 3)4
κατανεμόμενα ὡς ἑξῆς:	
Μισθοί	£ 555. 7.0
Ἐλεημοσύναι καὶ Ἁγιοβασιλάτικα	153. 6.4 1)2
Φόροι	108. 1.4 1)2
Ἐφημερίδες, βιβλία καὶ περιοδικά	1. 13.7
Ἅμαξα καὶ σιδηροδρομικά	51. 7. 1)2
Χαρτόσημα καὶ τηλεγραφήματα	8.16. 1)2
Χορηγίαι εἰς σχολεῖα	142. 0.0
Εἰς Θεολογ. Σχολὴν Χάλκης	80. 0.0
Ἰατροὺς καὶ φάρμακα	29 17 4 1)2
Ἐπιδιορθώσεις Μονῶν καὶ Ἐκκλησιῶν	203.17.7
Διάφορα ἔκτακτα ἔξοδα	113. 4.1
Τακτικὰ ἔξοδα Ἀρχιεπισκοπῆς	606. 4.5
Βοηθητικὸν Ταμεῖον	45 0 0
Ἱερατικὰ σκεύη καὶ ἄμφια	50. 0 0
Ἔξοδα Γραφείου	3.17.1 1)2
Ἀπόδοσις [illegible] Ἀρχιεπισ[illegible]	321.16.2
Περίσσευμα ἐκ τριῶν κονδυλίων μὴ δαπανηθέντων	601.14 5 3)4

Τὸ περίσσευμα τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ διατεθῇ εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ὡς πυρὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου.

Προϋπολογισμὸς τοῦ 1916.

Μισθοί	£ 887. 0.0
Ἐλεημοσύναι	40. 0.0
Φόροι	130 0 0
Σχολεῖα	700. 0 0
Ἐφημερίδες καὶ βιβλία	20. 0.0
Ἔξοδα γραφείου καὶ τηλεγραφημάτων	25. 0.0
Εἰς Θεολ. Σχολὴν Χάλκης	70. 0.0
Ἰατροὺς καὶ φάρμακα	20. 0.0
Εἰς Ἐθνικὰς ἀνάγκας	200. 0 0
Ἐπιδιορθώσεις	500 0.0
Ἔξοδα τακτικὰ Ἀρχιεπισκοπῆς	755. 0 0
Ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη	50. 0 0
Βοηθητικὸν Ταμεῖον	46 0 0
Διάφορα ἔκτακτα	130. 0 0
Διὰ πλουτισμὸν Βιβλιοθήκης	25. 0.0
	3,248. 0.0

Ἔσοδα

Ἐξ ἐνοικίων	£2,100. 0.0
Κανονικά	600. 0.0
Ἄδειαι γάμων	220. 0.0
Διάφορα	50. 0.0
	2,970. 0.0

Καθυστερήσεις

Σημειοῦνται καθυστερήσεις ἐνοικίων παλαιᾶς καὶ νέας χρήσεως ἐκ πάντων σχεδὸν τῶν ἐκμισθουμένων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κτημάτων συμποσούμενα εἰς £ 2,304

Σημαντικώτερα τούτων εἶνε τὰ ἑξῆς:

Καθάρων	£	462
Ἅγιος Νεόφυτος	»	350
Αὐγασίδα	»	267
Ἀχερᾶ	»	400
Ἅγ. Ἡρακλείδιος	»	160
Μακεδονίτισσα	»	219
Ἅγ. Γεώργιος Μαυροβουνίου	»	135
Καντάρα	»	197

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ἐπαναλαμβάνει σήμερον τὰς ἐργασίας του κατὰ τὴν συνήθη ὥραν.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν κ.κ. βουλευταὶ ἀνῆλθον εἰς Λευκωσίαν ἀπὸ χθές.

❁❁❁

Η ΑΚΡΙΣ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνοχλῇ τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγροὺς καλοκαιρινῶν ἐν Μεσαορίᾳ, φαίνεται δὲ πολυπληθεστέρα ἢ ἄλλοτε κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, ἕνεκα τῆς βραδείας καὶ ἀνεπιτηδείας καταδιώξεως.

❁❁❁

ΦΟΝΟΣ. Χθὲς κατὰ τὴν ὁδὸν Χρυσοχόων οἱ μωαμεθανοὶ Σαδῆ Κατίρης καὶ Οὐσεῒν Τουρμούσης ἤρισαν, καὶ ὁ πρῶτος ἀποσπάσας μάχαιραν ἔπληξε τὸν δεύτερον θανασίμως, ὅστις καὶ ἐξέπνευσε μετά τινα ὥραν.

Ὁ φονεὺς συνελήφθη.

❁❁❁

ΑΠΕΒΙΩΣΕ τῇ π. Τετάρτῃ καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ἐν τῷ Ι. Ναῷ Φανερωμένης ἡ ἐνάρετος καὶ χρηστὴ περὶ πάντα πρεσβῦτις

Χ: Ἑλένη Πετρίδου

φιλοστόργως καὶ χριστιανικῶς ἐκθρέψασα τὰ πολυάριθμα τέκνα αὐτῆς καὶ εὐτυχήσασα νὰ ἴδῃ αὐτὰ χρηστὰ καὶ εὐδόκιμα τῆς κοινωνίας μέλη.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Παπαπορφυρίου κατέθεσε στεφάνους ἐξ ὀνόματος συγγενῶν καὶ φίλων εἰς ἔνδειξιν εἰλικρινοῦς τιμῆς καὶ πένθους.

Συλλυπούμενοι τοῖς ἀπορφανισθεῖσι τέκνοις εὐχόμεθα τῇ μεταστάσει τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

❁❁❁

ΓΑΜΟΙ. Ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων εὐλογήθησαν τῇ π. Κυριακῇ οἱ γάμοι τοῦ δραστηρίου καὶ προοδευτικοῦ νέου κ. **Χρ. Σ. Λοιζπουρῆ** καὶ τῆς μεμορφωμένης καὶ συμπαθοῦς δεσποινίδος **Μαρίας Α. Λουκᾶ.**

Συγχαίροντες τοῖς γονεῦσιν εὐχόμεθα εἰς τοὺς νεονύμφους πᾶσαν εὐτυχίαν οἰκογενειακήν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. χ'' **Γεώργιος Νικολαΐδης** μετέφερε τὸ ὑποδηματοποιεῖόν του εἰς τὴν ὁδὸν Ἀσμᾶ—Ἀλτῆ, ἔναντι τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Εὐτυχίου παντοπώλου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀνέγνων ἐν τῷ «Κυπριακῷ Φύλακι» τὰ κατ' ἐμοῦ καὶ τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Ἰ. Κυριακίδου καὶ Εὐγενίου Ζήνωνος παράπονα τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βουνίου.

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὁμολογῶ ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα δὲν εἶνε ἀβάσιμα. Καὶ ὄντως ὡς βάσις τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπῆρξεν ἡ μετατροπὴ τῆς καθαιρέσεως εἰς ἀργίαν καὶ ἡ ἐν οὐ μικρῷ χρόνῳ ἄρσις τῆς ἀργίας καὶ ἀποκατάστασις τῶν ἱερέων Βουνίου εἰς τὸ ἐνεργὸν Ἱερατ. ἀξίωμα. Μάρτυρες αὐτοὶ οὗτοι οἱ δικηγόροι τοῦ Ἁγ. Κιτίου κ. κ. Ἰ. Κυριακίδης καὶ Εὐγένειος Ζήνων καὶ ὁ ὁμόδικός μου δικηγόρος κ. Πιτσιλλίδης καὶ ἄλλοι. Οὐδὲ κἂν ἀφέθη νὰ νοηθῇ ὅτι ἡ εἰς τὸ ἐνεργὸν ἱερατικὸν ἀξίωμα ἀποκατάστασις τῶν ἱερέων θὰ ἦτο κανονικῶς ἀδύνατον. Ἂν τοιοῦτό τι συνέβαινεν, ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν θὰ συνεβούλευον συμβιβασμόν.

Καλῇ τῇ πίστει, λοιπόν, διηυθετήθη τὸ ζήτημα Βουνίου, τῇ εἰλικρινεῖ καὶ ἐκθύμῳ συνεργασίᾳ τῶν προμνησθέντων κυρίων κατὰ τρόπον ἱκανοποιοῦντα τό τε χωρίον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καί, ἐν ταὐτῷ, τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας ἐξυψοῦντα. Ποῦ προσέκρουσε τὸ ζήτημα καὶ τίνι τρόπῳ εἰργάσθη ἐν τῇ Ἰ. Συνόδῳ ὁ Ἅγ. Κιτίου παντελῶς ἀγνοῶ.

Ἐν ὅμως εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἐτηρήθησαν. Τί, λοιπόν, τὸ πρακτέον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ;

Κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην, ἐπιβάλλεται ἡ ἡ Σύνοδος ν' ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν της λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις τῆς ἐνασκηθείσης ψυχολογικῆς βίας ἐπὶ τῶν ἱερέων ἢ ἡ δίκη τοῦ Ἁγ. Κιτίου κατὰ τῶν Ἱερέων Βουνίου, ἥτις ἀναβληθεῖσα ἐπ' ἀόριστον, παραμένει ἐκκρεμὴς ἐντὸς τοῦ Δικαστηρίου, νὰ ἐκδικασθῇ.

Προσεχῶς ἴσως, θὰ γείνῃ ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν ἡ Ἰ. Σύνοδος ἵνα ἀποφασίσῃ τελειωτικῶς περὶ τοῦ ἀναβληθέντος ζητήματος τοῦ χωρεπισκόπου· τότε νομίζω θὰ ἦνε ἡ καταλληλοτέρα εὐκαιρία, ὅπως καταβληθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ παρὰ πάντων τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος πᾶσα προσπάθεια ὅπως καὶ παρὰ τῇ Συνόδῳ ἐπικρατήσωσιν οἱ ὅροι τοῦ συμβιβασμοῦ.

Θ. Θεοδότου.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

«ΕΝΩΣΙΣ»

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ ὥρᾳ 4. 30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης ὁ ἰατρὸς κ. Γ. Γλυκύς.

Θέμα: Περὶ ἀγωγῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι.

Εἴσοδος ἐλευθέρα

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 9ῃ Μαΐου 1916.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θερμὰς ἀπευθύνομεν εὐχαριστίας πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συγχαρέντας ἡμᾶς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων μας διὰ τηλεγραφημάτων, ἐπιστολῶν καὶ προσωπικῶς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 9 Μαΐου 1916.

Ματθαῖος καὶ Ἑλένη Μαρούχου.

* * *

Καθῆκον ἀπαραίτητον θεωροῦμεν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας εἰς πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συλλυπηθέντας ἡμᾶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης ἡμῶν μητρὸς Χ: Ἑλένης, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸν κ. Ι. Παπαπορφυρίου ὅστις εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ καταθέσῃ τοὺς στεφάνους.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια Πετρίδου.

ΑΣΒΕΣΤΟΣ

(ΚΟΥΤΣΟΒΕΝΤΗ ΚΥΘΡΕΑΣ)

Πωλεῖται ἀντὶ τιμῆς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ἐν τῇ ἀποθήκῃ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΣΜΩΝ, ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ & ΦΡΑΣΕΩΝ

Ἕκαστον ἄδετον ἀντίτυπον τιμᾶται ἀντὶ 8 σελλινίων, δεμένον ἀντὶ 10 σελλινίων.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀθῆναι 29 Ἀπριλίου 1916.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐν Κερκύρᾳ καὶ Χίῳ διεξαχθείσας ἀναπληρωματικὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι κατόπιν τῆς ἐκ τῶν προτέρων γνωστῆς ἐκβάσεώς των ἐγένοντο δεκταὶ σχεδὸν μετ' ἀδιαφορίας, τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο τελευταίων ἐν Λέσβῳ καὶ Δράμᾳ ἐκλογῶν προυκάλεσαν μέγαν πάταγον παρὰ τῇ βενιζελικῇ ἰδίως ἐφημεριδογραφίᾳ, καὶ τὸ γεγονὸς ἐπανηγυρίσθη μὲ ἐξαιρετικοὺς διθυράμβους ὑπὲρ τοῦ τέως ἐν ἀποχῇ πολιτικοῦ κόμματος καὶ τοῦ «μεγάλου» ἀρχηγοῦ του. Δὲν ἔλειψαν δὲ καὶ ὑποδείξεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι κατόπιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς βουλευτοῦ Λέσβου καὶ τοῦ κ. Ἰορδάνου ὡς βουλευτοῦ Δράμας ὀφείλει αὐτὴ ἐπειγόντως νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της.

Καὶ ὁ μὲν πανηγυρισμὸς τῆς ἐκλογικῆς ταύτης ἐπιτυχίας δικαιολογεῖται ἴσως ἐκ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, εἰς ἣν εὑρέθησαν, καθὼς φαίνεται, οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ παρουσιασθοῦν ὁπωσδήποτε εὐδιάθετοι, κατόπιν τῆς ἀπὸ πολλοῦ κατατρυχούσης αὐτοὺς ψυχοφθόρου ἐμφανίσεώς των ὡς δακεθύμως βαρυαλγούντων. Θὰ εἶνε δὲ ὄντως εὐτύχημα ἂν ἡ διατυμπανισθεῖσα αὕτη ἐκλογικὴ ἐπιτυχία συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτοὺς ποιάν τινα ψυχαγωγίαν, καὶ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία αἰσιοδοξωτέρων σκέψεων διὰ τὴν βασανισμένην καὶ ἐσκοτισμένην ἀντίληψίν των περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος. Καὶ θὰ εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ ἐκλογεῖς τῆς Λέσβου καὶ τῆς Δράμας, διότι θὰ ἔχουν ἐπιτελέσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὄχι μόνον συνταγματικά, ἀλλὰ καὶ ψυχιατρικὰ καθήκοντα.

Οὐδεὶς ὅμως σοβαρὸς λόγος συντρέχει, ἵνα συνεπείᾳ τῆς μελλούσης ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ εἰσόδου τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων μετὰ δύο ὀπαδῶν του ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της.

Οὐδὲ πόρρωθεν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, διότι αἱ τέως συνησπισμέναι καὶ πλειοψηφοῦσαι κομματικαὶ δυνάμεις ἐν Δράμᾳ διεσπάσθησαν καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ ὑποψήφιος τῆς μειονοψηφίας. Οὐδ' ἔχει ἡ γενομένη ἐκλογὴ ἄλλην τινὰ γενικωτέραν πολιτικὴν σημασίαν, πλὴν τῆς τοπικῆς, καὶ ταύτης ἐν μέρει, ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς μόνου βουλευτοῦ ἐξ ἑκάστου νομοῦ. Ἡ Κυβέρνησις μὴ διεκδικήσασα τὰς κενωθείσας βουλευτικὰς ἕδρας ὑπὲρ κυβερνητικῶν ὑποψηφίων οὐδὲ τὴν ἀποτυχίαν αὐτῶν ἔθεσεν ὡς ζήτημα παραιτήσεώς της ὡς ἔπραξεν ἄλλοτε ὁ ἡγέτης τῶν φιλελευθέρων, ὄχι μόνον διὰ βουλευτικὴν ἕδραν Ἀττικῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημάρχων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἡ ἀρξαμένη μάλιστα διάσπασις καὶ αὐτῶν τῶν Μουσουλμάνων ἐκλογέων καὶ ἡ ἐπιτυχία ὡς πρώτου ἐπιλαχόντος τοῦ ὡς κυβερνητικοῦ ἐπίσης, ἀλλὰ κομματικῶς ἀνεξαρτήτου ἐκτεθέντος ὑποψηφίου κ. Φέσσα, ἀποτελεῖ εὐοίωνον σημεῖον ἐλευθέρας ἐφεξῆς, κατὰ βούλησιν καὶ κατ' ἐκτίμησιν διαθέσεως τῆς ψήφου καὶ παρ' αὐτῶν τῶν μουσουλμάνων ἐκλογέων.

Ἀπὸ γενικωτέρας μάλιστα πολιτικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς ἀπόψεως αἱ ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ Χίου, Λέσβου καὶ Δράμας δύνανται ἀσφαλῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελοῦσαι ἀκουσίαν ἐπιτυχίαν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, λαμβανομένης συνολικῶς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρχικοῦ σχηματισμοῦ της καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκπροσωπουμένης πολιτικῆς κατευθύνσεως, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἀνηκόντων ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς στρατολογηθέντων μελῶν της. Διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν κατωρθώθη ἵνα ἡ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἐν ἀποχῇ μένουσα καὶ διὰ τῆς ἀποχῆς τὴν πλειοψηφίαν τῆς δημοσίας γνώμης ὑπὲρ ἑαυτῆς διεκδικοῦσα πολ. μερὶς εἰσέλθῃ εἰς τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς ὡς μικρὰ μειοψηφία μὲ αὐτὸν τὸν ἡγέτην τοῦ κόμματος ἐπὶ κεφαλῆς. Μολονότι δὲ ἡ ἀποχὴ οὐδόλως δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἀξιώσεις εἰς βάρος τῶν μετεχόντων τῆς ἐνεργοῦ καὶ ὑπευθύνου δράσεως, οὐχ' ἧττον ἦτο πλέον καιρὸς νὰ λείψῃ καὶ αὐτὴ ἡ μικρὰ ἀνωμαλία τῆς ἐκ τῆς Βουλῆς ἀπουσίας μιᾶς πολιτικῆς μερίδος, τῆς ὁποίας ἡ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς τῆς Βουλῆς στάσις καὶ δρᾶσις οὐδὲν τὸ καλὸν προσεπορίζετο δι' ἑαυτήν.

Διὰ τῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ εἰσόδου τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων μετὰ τῶν δύο ὀπαδῶν του θὰ παύσῃ πλέον ἡ Βουλὴ νὰ καλῆται «δῆθεν Βουλή» «παρῳδία Βουλῆς,» «ἀπαρασυναγωγή» καὶ τὰ παρόμοια. Ἔπαυσεν ἐπίσης νὰ θεωρῆται ἡ ὕπαρξις τῆς ἐπιστρατεύσεως ὡς κώλυμα διὰ τὴν διεξαγωγὴν γενικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν, οὐδ' εἶνε πλέον αὗται «πολιτικὴ κωμῳδία, πρᾶξις ἀπεχθής, ἀθέτησις τοῦ συνταγματικοῦ καὶ ἠθικοῦ νόμου οὐσιαστικὴ κατάλυσις τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος καὶ ἐγκαθίδρυσις τοῦ δεσποτισμοῦ» ὡς ἐχαρακτηρίσθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 6 Δεκεμβρίου διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου περιφήμου μανιφέστου τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων.

Φαίνεται ἐπίσης ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν φιλελευθέρων ἀποσχὼν τότε τῶν ἐκλογῶν «πρὸς ἀποφυγὴν ὀξυτάτου ἐσωτερικοῦ ἀγῶνος ἐν μέσῳ δεινῆς ἐξωτερικῆς κρίσεως» καὶ δηλώσας ὅτι «τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἔστω ὀξύτατον, θὰ διεξαγάγῃ, ὅταν τερματισθῇ ἡ ἐξωτερικὴ κρίσις» ἀφίνων δὲ τώρα κατὰ μέρος τὴν ἀποχὴν καὶ ἀποδυόμενος εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἀγῶνα «πρὸς ἀναστήλωσιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ» θὰ ἔχῃ λόγους ἰσχυροὺς νὰ φρονῇ ὅτι ἐτερματίσθη πλέον ἡ ἐξωτερικὴ κρίσις. Ἐπειδὴ δὲ ἀνέκαθεν φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐξωτερικὴ κρίσις ἐνισχύεται τὰ μέγιστα ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν διαμάχης, μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς χαιρετῶμεν τὴν μεταστροφὴν ταύτην ἐν τῇ πολιτικῇ ἀντιλήψει τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων, ἡ ὁποία ἀπό τινος ἐμφανίζεται εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς δράσεώς του μετ' ἐπιμόνου ἀνυπομονησίας ἐπιδιώκουσα τὸ γεφύρωμα τοῦ χάσματος μεταξὺ τῆς ἀποχῆς καὶ τῆς πρὸς τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν προσαρμογῆς.

Ἐν τῇ ἐπιδιώξει ὅμως ταύτῃ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἀσκουμένη ἡ ἀκρότης τῶν ἐπιχειρημάτων, ἡ ὁποία καθιστᾷ τὴν συζήτησιν ἀνιαρὰν καὶ δυσχερῆ. Τὸ ζήτημα ἰδίᾳ τῆς ἐπιστρατεύσεως γίνεται πάλιν ἀντικείμενον ἐπικρίσεως μὴ στηριζομένης οὔτε εἰς τὴν τεχνικὴν οὔτε εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἄποψιν. Νομίζομεν ὅτι ἡ παρ' εἰδικοῦ ἡμῶν συνεργάτου ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνάλυσις τῶν τεχνικῶν δυσχερειῶν ὡς πρὸς τὴν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μετατροπὴν τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως εἰς μερικὴν καὶ τἀνάπαλιν δὲν ἐπιδέχονται καμμίαν πλέον σοβαρὰν ἀμφισβήτησιν. Ἴσως εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ σκέψις ἐν τῷ μέλλοντι περὶ ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ὅλου συστήματος τῆς κινητοποιήσεως καὶ τοῦ ἐμπολέμου σχηματισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν μονάδων, ὥστε να εἶνε εὔκολος καὶ ἡ μερικὴ κατὰ τόπους χρησιμοποίησις τμημάτων αὐτῶν ἀναλόγως τῆς παρουσιαζομένης ἑκάστοτε ἀνάγκης. Σήμερον ὅμως δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοιούτου συστήματος, μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύει ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Καταντᾷ δὲ ὅλως δευτερεῦον τὸ ζήτημα τῶν σοβαρῶν ὑλικῶν δυσχερειῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους ἐκ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄλλως, καὶ πρέπει ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰς ἐγκύρους τῶν ἁρμοδίων διαβεβαιώσεις ὅτι ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατεύματος διατηροῦνται εἰς πλέον ἢ εὐχάριστον σημεῖον.

Ἡ κατὰ τῆς διατηρήσεως τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ἀρθρογραφία εἶνε πολιτικὴ ἐμφανιζομένη ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ὑποδεικνύουσα τώρα τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ τότε, ὁπότε καὶ οἱ σήμερον ζητῶν τὴν μερικὴν ἀποστράτευσιν οὐδένα περὶ αὐτῆς ἔκαμνε λόγον, καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως ἡ πιθανότης τῆς ἀποστρατεύσεως ἡμῶν ἐθεωρεῖτο ὡς πρᾶξις μᾶλλον δυσμενὴς ἐναντίον των, δυναμένη νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἀντιπάλους εἰς τὴν ἐκ Μακεδονίας ἐκδίωξίν των. Δὲν εἶνε ἐπίσης ἀρκετὴ οὔτε τῶν συμμάχων ἡ στρατοπέδευσις οὔτε ἡ τονιζομένη γερμανικὴ ἐγγύησις ὡς πρὸς τὴν πιθανὴν βουλγαρικὴν ἐπιδρομὴν καὶ ἐγκατάστασιν ἐν Μακεδονίᾳ, διότι τὰ ἀντιμέτωπα παρ' ἡμῖν εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα δύνανται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐξαναγκασθοῦν εἰς ἐγκατάλειψιν τοῦ βαλκανικοῦ μετώπου, καὶ τότε οὔτε τῶν μὲν ἡ ἄμυνα οὔτε τῶν δὲ ἡ ἐγγύησις δύνανται ν' ἀναπληρώσουν τὴν δι' ἰδίων ἡμῶν δυνάμεων ἀντιμετώπισιν τῆς γνωστῆς βουλγαρικῆς βουλιμίας. Ἐφ' ὅσον δὲ διὰ τοὺς ἀνωτέρω τεχνικοὺς καὶ πολιτικοὺς λόγους ἐπιβάλλεται ἡ διατήρησις τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἡ ἀντικατάστασις ὡρισμένων μαχίμων ἡλικιῶν δι' ἄλλων ἀγυμνάστων καὶ ἀμάχων ἀφίνει πάντοτε διά τινα τοὐλάχιστον καιρὸν κενὸν εἰς τὴν ἐμπόλεμον σύνθεσιν τοῦ στρατεύματος, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ εἶνε ἀσφαλὴς περὶ τοῦ ὅτι θὰ διαρκέσῃ τόσον πολὺ ἡ σημερινὴ κατάστασις, ὥστε νὰ προφθάσωμεν νὰ καταρτίσωμεν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τοὺς νεοσυλλέκτους ἐπαρκῶς μαχίμους πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπολυθησομένων παλαιμάχων. Μία τοιαύτη πρότασις μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων δύναται νὰ τεθῇ ἀκινδύνως.

Ἀλλ' ὁ ἡγέτης τῶν Φιλελευθέρων ἐπικρίνων τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐπιστρατεύσεως προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ ἄλλους λόγους δικαιολογοῦντας τὴν πολιτικήν του ταύτην. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὴν κατηγόρησεν ὅτι μεταχειρίζεται τὴν ἐπιστράτευσιν δι' ἐκλογικοὺς λόγους, προτιθεμένη νὰ δώσῃ ἀδείας εἰς τοὺς ἐπιστράτους φίλους της, καὶ νὰ κρατήσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας τοὺς ἀντιπάλους της. Κατόπιν ἐξετόξευσε τὴν κατηγορίαν ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις διετηρήθη διὰ νὰ λαμβάνουν διπλοῦν μισθὸν οἱ ἀξιωματικοί. Τώρα τελευταίως ἡ ἐπιστράτευσις ἐχαρακτηρίσθη ὡς χρησιμοποιουμένη κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Κυβερνήσεως, δηλαδὴ τῶν πολιτικῶν της ἀντιπάλων τοὺς ὁποίους θέλει νὰ τρομοκρατήσῃ καὶ νὰ παραστήσῃ ὡς ἐπιβουλεύοντας τὸν Θρόνον καὶ βυσσοδομοῦντας ἀνατροπάς. Συνεδυάσθη δὲ ἡ διατήρησις τῆς ἐπιστατεύσεως καὶ μὲ τὴν ἀποστολὴν δύο ἐπιστράτων ἀντεισαγγελέων εἰς τὰς ἐν Δράμᾳ καὶ Κοζάνῃ δικαστικὰς αὐτῶν παρὰ τοῖς στρατοδικείοις θέσεις. Ἐννοεῖται ὅτι ἐφ' ὅλων τούτων οὐδεμία χωρεῖ σοβαρὰ συζήτησις, διότι λείπει τὸ ἀπαραίτητον πάσης τοιαύτης συζητήσεως στοιχεῖον, ἡ καλὴ πίστις.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐννόμου τάξεως ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ θέσῃ ἐπὶ ποδὸς πολέμου ὅλον τὸν ἄρρενα πληθυσμὸν τοῦ Βασιλείου. Οὐδὲ εὐκολύνεται ἡ δυσχερεστάτη ἄλλως θέσις της μὲ τὴν ἐπιπρόσθετον καὶ ἀνεπίδεκτον οἱασδήποτε ἀναβολῆς ὀγκώδη καθημερινὴν δαπάνην πρὸς διατήρησιν τῆς ἐπιστρατεύσεως. Τὸ μέτρον τῆς παραχωρήσεως ἀδειῶν ἐν μεγάλῃ κλίμακι ἦτο πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἵνα καὶ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς καὶ κοινωνικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπιστράτων ἐπέλθῃ ποιά τις ἀνακούφισις, καὶ ὁ ἐμπόλεμος σχηματισμὸς τοῦ στρατεύμματος διατηρηθῇ ἀκέραιος, ἵνα χρησιμεύσῃ, ὅταν παραστῇ ἀνάγκη.

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

—Ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου.

Τὴν 9ην μ.μ. τῆς 24 Ἀπριλίου εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐγένετο ἡ 2α κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου, καθ' ἣν ἐξήχθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ἔναντι σημειούμενα ποσά.

Ὁ ἀριθμὸς	10189	Δρ. 80,000
» »	07241	» 20,000
» »	17772	» 2,500
» »	48009	» 2,500

Ἀνὰ Δρ. 1000 οἱ ἑξῆς ἀριθμοί·

33182	20334	90279	72834
06355	46036		

Ἀνὰ Δρ. 400 οἱ ἑξῆς·

75457	69133	02704	87891
36516	19800	03018	21216
84239	35734	54753	36204
86639	17668	18026.	

Ἀνὰ Δρ. 200 οἱ ἑξῆς·

49847	74531	54934	66797
33546	21671	66946	03344
21538	58218	02375	18955
63053	01603	11470	02225
95401	12430	59814	79670
51920	74074	84251	51191
33616.			

Τέλος κερδίζουν ἀνὰ 40 δραχ. ἕκαστος ἕτεροι 1950 ἀριθμοί.

—Μήνυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου.

Ἀθῆναι, 15.—Ἡ Βουλὴ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς σήμερον.

Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ ἐπέδωκε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα μήνυσιν ἐναντίον τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τοῦ κ. Βενιζέλου «Κήρυκος» ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ δυσφημήσει.

Ἀθῆναι, 6)18.—Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέλαβεν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὸ ἐν τῷ «Κήρυκι» δημοσιευθὲν ἄρθρον, ὅπερ, καθ' ἃ λέγεται, ἀποτελεῖ δυσφήμησιν κατὰ τοῦ στρατοῦ, ἀνήγγειλε δ' ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ δικασθῇ δημοσίᾳ.

—Ἐγκαίνια ἑνωτικοῦ Σιδηροδρόμου.

Ἀθῆναι 5)18 Μαΐου.—Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ τελεσθοῦν εἰς Πλατὺ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἑνωτικῆς σιδηρ. γραμμῆς, παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ράλλη, τῶν διευθυντῶν τῶν Σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ πρώτη ὁλκὴ Λαρίσσης—Θεσσαλονίκης θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν 1 Ἰουνίου.

Κατὰ τὴν ἐκκίνησιν τῆς πρώτης ὁλκῆς θὰ παραστῇ καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μεταβαίνων πρὸς τοῦτο εἰς Λάρισσαν τῇ συνοδείᾳ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀθῆναι, 6)19.—Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη θ' ἀναχωρήσῃ αὔριον Κυριακὴν μεταβαίνων εἰς Πλατύ, ἵνα παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἑνωτικῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

—Ἡ Ρωσσία πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀθῆναι, 3)16 Μαΐου.—Ἡ Ρωσσικὴ Δοῦμα ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν, παρακαλοῦσα αὐτὴν ὅπως διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν τορπίλλισιν ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ ὑπὸ Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου τοῦ Ρωσσικοῦ πλωτοῦ νοσοκομείου «Πορτογαλλία».

—Ἡ μεταφορὰ τοῦ Σερβικοῦ Στρατοῦ μέχρι τῆς 27 τοῦ π. Μηνός.

Ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ τῶν Σερβικῶν στρατευμάτων εἰς Μακεδονίαν συνεχίζεται κανονικώτατα, καθισταμένη ὁλονὲν πυκνοτέρα. Τὰ μεταφερόμενα στρατεύματα ἀποβιβάζονται κατὰ κανόνα εἰς τὰ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ἐγκατασταθέντα ὑπὸ τῶν συμμάχων στρατόπεδα.

Πληροφορίαι ἀνταντικῆς πηγῆς βεβαιοῦν ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε μεταφερθεῖσαι εἰς Μακεδονίαν σερβικαὶ δυνάμεις φθάνουν τὰς 80 περίπου χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἐπὶ πλέον αἱ αὐταὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ μεταφορὰ τοῦ συνόλου τῶν σερβικῶν δυνάμεων εἰς Μακεδονίαν συμπεριλαμβανομένου τοῦ πυροβολικοῦ, τῶν μεταγωγικῶν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν βοηθητικῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, θὰ ἔχῃ περατωθῇ ὡρισμένως μέχρι τῆς 15ης Μαΐου.

Τὸ σύνολον τῶν σερβικῶν στρατευμάτων ἔχει διαιρεθῇ ἀπὸ τοῦδε εἰς τρεῖς στρατιάς, ἡ ἀρχηγία τῶν ὁποίων ἀνατίθεται εἰς τοὺς ὑποστρατήγους Στεφάνοβιτς καὶ Στοῦρμ καὶ εἰς τὸν συνταγματάρχην Βάσιτς.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τὴν συμπλήρωσιν τῆς μεταφορᾶς τῶν σερβικῶν στρατευμάτων εἰς Μακεδονίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ μεταφορὰ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἐκ Κερκύρας εἰς Θεσσαλονίκην.

—Μάχαι ἐν Μακεδονίᾳ.

Θεσσαλονίκη, 28 Ἀπριλίου.— Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, οἱ Γερμανοὶ ἐγκατέστησαν τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον των εἰς τὸ χωρίον Πέτροβον, βορείως τῆς Γευγελῆς. Οἱ Γερμανοὶ ἰδίως ἐνισχύουν τὸν τομέα Γευγελῆς—Δοϊράνης, εἰς τὸν ὁποῖον μεταφέρονται κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας πυροβολαρχίαι, μηχανικόν, ἱππικὸν καὶ πυρομαχικά.

Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἡ δρᾶσις τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὸν τομέα Γευγελῆς—Δοϊράνης διεξάγεται μὲ ὁλονὲν αὐξάνουσαν σφοδρότητα. Εἰς τὰ περισσότερα σημεῖα χρησιμοποιεῖται βαρὺ πυροβολικόν, βομβαρδίζονται δὲ αἱ προκεχωρημέναι θέσεις τῶν ἀντιπάλων.

Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κύκλων δὲν ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν διεξαγομένην μονομαχίαν. Ὁ βομβαρδισμὸς θεωρεῖται μᾶλλον προπαρασκευαστικός, οἱ δὲ Γερμανοὶ ἀφίνουν νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι θὰ τηρήσουν ἀμυντικὴν στάσιν, διότι ὁ προορισμός των ἔληξε ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Ἐν τούτοις ἐσπευσμένως ἀποστέλλονται Γερμανικὰ στρατεύματα εἰς τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου, ὅπως προβοῦν εἰς πλευρικὴν ἐπίθεσιν ἐκεῖθεν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

5)18. Δεξιὰ τοῦ Μώσα ἀγρία μονομαχία πυροβολικοῦ εἰς τὸν τομέα Τουωμόν.

Ἡ Γαλλικὴ ἐπίθεσις κατέλαβε τὰ ἰσχυρῶς ὠχυρωμένα λατομεῖα Ὠδρωμόν, 8 αἰχμαλώτους καὶ 4 μηχανικὰ τηλεβόλα.

Ἀριστερὰ τοῦ Μώσα ἐξηκολούθησεν ἀπεγνωσμένη μάχη πανημέριος μεταξὺ τοῦ Αὐχοκοὺρ καὶ τοῦ Μώσα. Ἡ Γαλλικὴ ἐπίθεσις εἰς τὴν γειτονίαν τῆς ὁδοῦ Ἒν-Ἀνκοὺρ κατέληξεν εἰς τὴν ἅλωσιν δύο γερμανικῶν χαρακωμάτων.

Τὸ πυροβολικόν μας κατέστρεψε ὀχυρωματικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβει ὁ ἐχθρὸς τῇ 5)18 νοτίως τοῦ λόφου 287. Οἱ Γερμανοὶ ἐπετέθησαν ἀμέσως ἀνατολικῶς τοῦ λόφου 304. Πρὸς στιγμὴν εἰσεχώρησαν εἰς χαράκωμα τῆς πρώτης γραμμῆς, ἀλλ' ἐξερρίφθησαν παντελῶς.

Σφοδρὰ ἐπίθεσις ὑπὸ γερμανικῆς ταξιαρχίας κατὰ τῶν δυτικῶν κλιτύων τοῦ Μορτὸμ ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τηλεβόλων καὶ ἀντεπιθέσεως.

ΡΩΣΣΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις 3)16 Μαΐου.—Ἀνακοινωθέν.— Εἰς Καυκασίαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μαμαχατοῦν ἐπιτυχεῖς κατοπτεύσεις καὶ συγκρούσεις πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Διαρβεκίρ. Ἀπεκρούσαμεν τοὺς Κούρδους πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Μοσούλ, ἐκυριεύσαμεν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν Ρευανδοὺζ καταλαβόντες ἀποθήκας πυρομαχικῶν. Ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησεν ἐσπευσμένως καὶ ἐγκατέλιπεν ἀποσκευὰς καὶ πολεμικὸν ὑλικόν. Τὸ ἱππικόν μας καταδιώκει αὐτὸν κατὰ πόδας.

5)18.—Ἀνανέωσις δραστηριότητος εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἀναγράφεται εἰς τὸ ἀνακοινωθέν. Γερμανικὴ ἀπόπειρα πρὸς προέλασιν διὰ νεφῶν ἀερίων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μιτάου—Βρυξβουρ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν Ρώσων. Οἱ Ρῶσοι προήλασαν δυτικῶς τοῦ Ὀλύκα καὶ ἀπέκρουσαν Τουρκικὴν ἐπίθεσιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Διαρβεκίρ.

Τὸ Ρωσσικὸν Ἱππικὸν ἡνώθη ἐν Μεσοποταμίᾳ μὲ προφυλακὰς τῆς στρατιᾶς τοῦ Στρατηγοῦ Κόρριγγε.